

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

לפני:

כב' השופטת הבכירה עידית איצקוביץ

נציג ציבור (עובדים) מר דניאל רביץ

נציגת ציבור (מעסיקים) גב' ברקת שני

התובע

רומן ברון

ע"י ב"כ עו"ד איריס אלמוג

-

הנתבעות

1. פורטיס לאבס בע"מ

2. Fortis Innovations Limited

ע"י ב"כ עו"ד דוד ביטון

פסק דין

1. לפנינו תביעתו של מר רומן ברון (להלן – **התובע** או **מר ברון**) כנגד פורטיס לאבס בע"מ (להלן – **הנתבעת 1** או **החברה**) ו-Fortis Innovations Limited (להלן – **הנתבעת 2**), בה טען כי הוא זכאי לאופציות בנתבעת 2 במסגרת תכנית אופציות לעובדים בהסכם עבודתו עם הנתבעת 1. התובע ביקש בתביעתו את הסעדים שלהלן: לקבוע כי הוא מימש את האופציות כדין במסגרת תכנית האופציות של הנתבעות; לחייב את הנתבעות בצו עשה להקצות לו 93,384 מניות בנתבעת 2; לחייב את הנתבעות בצו עשה להקצות לו את כל יתרת המניות אשר לא הבשילו נכון למועד סיום עבודתו בנתבעת 2 וזאת כסעד עונשי המשקף את הציפייה הלגיטימית והסבירה שלו להמשיך ולעבוד עבור הנתבעות ולממש את מלוא האופציות שהוקצו לו; לחלופין, לחייב את הנתבעות לשלם לו את שווי חלקו במניותיה על פי ערכה של החברה במועד המימוש.
2. מנגד, לטענת הנתבעות, התובע אינו זכאי למימוש האופציות כיוון שסיים את הסכם ההעסקה בין הצדדים בנסיבות של Termination for cause – "סיום יחסי העבודה בשל סיבה" (כלשון חוזה העבודה). התובע עזב את מקום העבודה והחזיק במחשב הנייד של החברה שכלל מידע סודי. התובע העתיק את תוכן המחשב שנטל מהחברה והתקין מחדש ("פירמט"), והחזיר רק חלק מהמידע שהיה במחשב קודם לכן, כך שחלק מהמידע נשאר בידי. כל זאת, ללא הסכמת החברה.
3. הנתבעות הגישו כתב תביעה שכנגד בו טענו כי התובע החזיק בניגוד להסכם העבודה עותק של המידע הסודי שלהן. על כן, התובע הפר את קנייני הרוחני ואת זכות היוצרים, גזל סוד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

מסחרי, עוול בעוולת רשלנות ובעוולת הפרת חובה חקוקה, וכן הפר את החובות החוזיות כלפיהן לפי הסכם העבודה. על כן, ביקשו לקבל פיצויי בסך 480,000 ₪. כמו כן, ביקשו הנתבעות, בין היתר, כי התובע יתחייב לפני בית הדין שלא לעשות כל שימוש במידע שלהן שנמצא בחזקתו.

מנגד, מר ברון הכחיש את הטענות שהועלו כנגדו וטען כי הוא לא גזל כל סוד מסחרי, וכי מטרת התביעה שכנגד היא לגזול ממנו בחוסר תום לב את המניות השייכות לו בנתבעת 2.

4. עובדות

א. הנתבעת 1 היא חברת תוכנה ישראלית, העוסקת בתחום פיתוח תוכנה (סטארט-אפ), אשר העסיקה את התובע בתקופה הרלוונטית לתביעה.

הנתבעת 2 היא חברת אחזקות של הנתבעת 1 (חברת אם), שהתאגדה באיי הבתולה הבריטיים, ובקשר אליה נקבעה תכנית האופציות לעובדים של הנתבעת 1.

מר תום וולך הוא הדירקטור של החברה (העתק נסח רשם החברות צורף כמוצג ת'1 לתצהיר התובע). למר תום וולך שני אחים – מר בן וולך ומר דותן וולך. שלושת אחים היו מייסדי החברות.

בדיון נמסר מטעם ב"כ הנתבעות כי: "נתבעת 2 מחזיקה בנתבעת 1 כחברה ישראלית, החברה כעת לא פועלת, היא קיימת. לחברה לא הייתה פעילות עסקית בכלל. מניות לא שוות כלום" (עמ' 49 ש' 15-13 לפרוטוקול הדיון).

ב. התובע, שעוסק בתחום התוכנה ופיתוח מערכות מורכבות, החל לעבוד בנתבעת 1 בתפקיד ארכיטקט ומפתח תוכנה ביום 1.6.14 לאחר שחתם על הסכם עבודה (העתק הסכם העבודה צורף כנספח ת'4 לתצהיר התובע). קודם לכן, ברציפות ובאותם התנאים, עבד התובע כשנה כאדריכל מערכות תוכנה ומפתח בחברת טיפיקון בע"מ (להלן – **חברת טיפיקון**), שהייתה בבעלותו של בן וולך. התובע קיבל שכר בסך 15,000 ₪ ועבד תחילה במשרה חלקית ואחר כך במשרה מלאה.

ג. יחד עם החתימה על הסכם העבודה, התובע היה ניצע בתכנית אופציות לעובדים שלפיה עובדים בחברה יקבלו אופציות למניות בנתבעת 2. לתובע נמסרו תכנית אופציות בנתבעת 2 (העתק תכנית האופציות צורפה כמוצג ת'5 לתצהירו של התובע), מכתב הענקת אופציות, ומכתב נאמנות שנערך בין הנתבעת 2 והנתבעת 1 ובין חברת מיטב די"ש נאמנויות בע"מ (העתק מכתב הענקת האופציות וכתב הנאמנות צורפו כנספחים ת'6-7 לתצהיר התובע).

ד. לפי מכתב ההענקת, התובע קיבל 180,000 אופציות, כאשר כל אופציה מקנה לו זכות לקנות מניה רגילה אחת של חברת האחזקות בערך נקוב של 0.1 דולר אמריקאי לכל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

- 1 אופציה במחיר מימוש של 0.03 דולר אמריקאי. כן נקבע כי תקופת ההבשלה של
2 האופציות תשתרע על פני 34 חודשים שראשיתם ביום 15.8.14 וכי 29% מהאופציות
3 יבשילו ביום התחילה; 2.08% אופציות נוספות יבשילו בסוף כל חודש שלאחר יום
4 התחילה; לאור האמור כל האופציות יבשילו באופן מלא בתוך 34 חודשים מיום התחילה
5 (סעיפים 18-21 לתצהירו של התובע).
- 6 ה. במהלך עבודתו הודיע התובע לבן וולך כי ישנן בעיות שלכאורה התגלו במסגרת מילוי
7 תפקידו במערכת המפותחת בחברה (סעיף 23 לתצהירו של התובע).
- 8 ו. בחודש פברואר 2015 החלה החברה לטעון כנגד התובע טענות בדבר התנהלות לא תקינה
9 שכללה בין היתר פריצה לתיבות מייל של עובדים החברה. ואולם, התובע המשיך לעבוד
10 בחברה כרגיל.
- 11 ז. ביום 26.7.15 פנה מר בן וולך לתובע במסגרת שיחת צ'אט וטען כי האחרון קרא מיילים
12 פרטיים שלו, ואף מסר לו כי בכוונתו לפנות למשטרה בעניין (סעיף 61 לתצהירו של
13 התובע). הוא הודיע לתובע כי הוא ייגש לעמדתו בחברה כדי לדבר עמו. בתגובה התובע
14 עזב את משרדי החברה תוך כדי שהוא נוטל את הציוד שלו שכלל את המחשב הנייד של
15 החברה שבו היה מידע סודי.
- 16 ח. הנתבעות פנו לתובע על מנת שישלב את הציוד שנטל. מר בן וולך שלח לתובע הודעות
17 שלפיהן הוא לא ימשיך לעבוד בחברה, כי הוא הפר את הסכם ההעסקה וכי אם לא יחזיר
18 את המחשב הוא יפנה למשטרה בעניין (העתק ההתכתבות צורפה כנספח ו-ז לתצהירו של
19 מר תום וולך).
- 20 ט. עוד באותו היום שלח התובע לבעלי החברה מכתב התפטרות (העתק מכתב ההתפטרות
21 צורף כמוצג ת'9 לתצהירו של התובע).
- 22 י. למחרת, ביום 27.7.15, שלח מר תום וולך לתובע הודעה בה ביקש ממנו להחזיר את הציוד
23 של החברה ואת כל החומר של החברה שבחזקתו. בתגובה השיב התובע כי הוא חולה ולא
24 יגיע לעבודה. לאחר כשעה שלח התובע הודעה נוספת שלפיה יחזיר את הציוד בהתאם
25 לתנאי הסכם העבודה (העתק ההתכתבות צורף כנספחים י-יב לתצהירו של מר תום וולך).
- 26 יא. ביום 27.7.15 הגיש תום וולך תלונה במשטרה כנגד התובע בגין גניבה של ציוד החברה
27 (העתק התלונה צורף כמוצג ת'24 לתצהירו של התובע).
- 28 יב. ביום 28.7.15 הודיעה החברה לתובע כי היא מוותרת על עבודתו של התובע בתקופת
29 ההודעה המוקדמת (העתק המכתב צורף כנספח י"ד לתצהירו של מר תום וולך).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

יג. באותו היום פנה פרקליטו של התובע אל ב"כ החברה וביקש להשיב את ציוד החברה, והודיע על כוונת התובע לממש את האופציות כדין (העתק מהודעת המייל צורף כמוצג ת'11).

יד. ביום 29.7.15 זומן התובע לשימוע, ובתגובה הודיע ב"כ התובע ביום 30.7.15 כי התובע לא יגיע לשימוע כי הוא כבר לא עובד החברה (העתק מכתב הזימון לשימוע והודעת המייל בתשובה לכך צורפו כת'12-ת'13 לתצהירו של התובע).

טו. ביום 30.7.15 שלחה הנתבעת 1 לתובע "הודעה על סיום העסקה" בנסיבות של Termination for cause, לפיכך לשיטתה התובע אינו זכאי לאופציות (העתק מכתב החברה צורף כמוצג ת'14 לתצהירו של התובע).

טז. ביום 2.8.15 השיב התובע את הציוד של החברה (העתק אישור החזרת הציוד לנתבעת 1 צורף כנספח ת'17 לתצהיר התובע). בקדם המשפט נמסר על ידי ב"כ התובע כי: "כל החומר שאין לו גיבוי בשרתי החברה – הוחזר" (עמ' 3 ש' 19 לפרוטוקול הדיון מיום 30.10.17).

יז. ביום 8.10.15 הודיע התובע לנתבעות על רצונו לממש את האופציות לפי המתווה המוגדר במסמכי האופציה וביחס לאופציות שכבר הבשילו בהתאם למכתב ההענקה. כן להודעת המימוש צורפה המחאה על סך \$ 2,801 (העתק ההודעה צורף כמוצג ת'22 לתצהירו של התובע).

בתגובה הודיע ב"כ הנתבעות ביום 20.10.15 כי הנתבעות סירבו להוציא לפועל את המימוש משום שהתובע הפר את הוראות הסכם העבודה, וההמחאה של התובע הוחזרה לו בדואר רשום (העתק מכתב ב"כ הנתבעות צורף כמוצג ת'15 לתצהירו של התובע).

5. גרסת התובע וטענותיו

לגרסת התובע, לפני שהוא התחיל לעבוד בחברת טיפיקון, סוכם כי שכרו יעמוד על 15,000 ₪ לחודש לחצי משרה. אחרי כחודשיים של עבודה, ולאור שביעות הרצון מעבודתו, הוא התבקש להגדיל את היקף משרתו למשרה מלאה. הוא הסכים לכך נוכח ההבטחה כי יוקצו לו אופציות בשיעור של 2.5% משווי החברה העתידית שתוקם ואשר תחזיק בפעילות החברה. זאת לאור השווי הכספי הגדול הגלום באופציות, וכן בשל אמונו של התובע בפעילות החברה. כן, הובטחה לו העלאת שכר לשכר המקובל בשוק (ההיי-טק) לאנשים בעלי יכולות כמו שלו.

בחודש מאי 2014 הודיעו המייסדים לתובע ולשאר עובדי חברת טיפיקון כי הקימו חברה חדשה – הנתבעת 1, וכי מעתה תעסיק החברה החדשה את התובע באופן רציף, באותו התפקיד, באותם התנאים ועל אותם הפרויקטים. התובע החל לעבוד אצל הנתבעת 1, לאחר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

- 1 שחתם על הסכם עבודה. יחד עם החתימה על הסכם העבודה התובע היה ניצע לקבל אופציות
2 בנתבעת 2. בעוד שלתובע הובטחו אופציות המשקפות 2.5% משווי החברה, ניתנו לו בפועל,
3 כפי העולה ממכתב ההענקה 180,000 אופציות בלבד (ללא ציון אחוז בצדן), באופן שאינו
4 מאפשר לדעת את שוויין האמתי ויוצר טשטוש מכון בסוגיה זו. עת ביקש התובע לברר מהו
5 שווי האופציות, השיב לו מר תום וולך כי הוא קיבל יותר ממש שהובטח לו.
- 6 בעוד שיחסיו של התובע עם מנכ"ל החברה, דותן וולך, וכן עם עובדי החברה היו מעולים הן
7 ברמה האישית והן ברמה המקצועית, הרי שיחסיו עם תומר הראל (להלן – **מר הראל**), מנהל
8 הפיתוח בחברה והמנהל הישיר של התובע, ידעו עליות ומורדות. כן יחסיו של התובע עם מר
9 בן וולך החמירו החל מהשנה השנייה לתקופת העסקתו, זאת לאחר שהתובע הודיע על בעיות
10 קשות במערכת המפותחת בחברה שהתגלו במסגרת מילוי תפקידו. התרעותיו של התובע נבעו
11 מרצונו לשפר את האבטחה בחברה ולמנוע נזקים, שכן התובע רצה בהצלחתה של החברה.
12 ואולם, התברר לו כי מר הראל ומר בן וולך לא היו מעוניינים לשמוע את טענותיו. משלב זה
13 החל מסע התעמרות בו (לא נדרש סעד בגין כך).
- 14 מסע ההתעמרות בתובע החל בניסיון "להשתיק" אותו. בחודש מאי 2015 הועלו כנגדו
15 האשמות שווא מצדו של מר בן וולך, שטען שהוא "אינו מספק את הסחורה" מבחינה
16 מקצועית, שביצעו לא טובים, וכן כי הוא האחראי על תקלות של מתכנתים אחרים ואף על
17 תקלות של חברות אחרות. כמו כן, התובע הואשם בכך שהוא "מחטט" במיילים, מרגל אחר
18 ענייני החברה ו"מוכר" את הסודות שלה, ומחבל בשרת החברה בזדון. מר בן וולך אף ציין
19 לפניו כי אם הוא לא מסוגל לשתוק או לספק את הסחורה "שיניח את המפתחות". התובע
20 הכחיש את כל הטענות שהועלו כנגדו.
- 21 חרף האשמות הקשות מצדו של מר בן וולך, המשיכה הנתבעת 1 להעסיק את התובע, ויחסי
22 עבודה תקינים המשיכו להתקיים בין התובע ובין יתר המייסדים בחברה. כך גם חרף
23 ההאשמות החמורות בדבר "ריגול" או "חיטוט" לכאורה, לא נשללה מהתובע הגישה
24 לסיסמאות החברה לצרכי עבודתו. התובע המשיך לעבוד כרגיל, ובחר באותו שלב שלא
25 להתפטר בשל רצונו לקבל את האופציות שהובטחו לו.
- 26 התובע ציין כי בין היתר בשל עבודתו החלה החברה לשגשג והמוצרים שהיא פיתחה החלו
27 לצבור מוניטין רב, במידה רבה בהסתמך על יכולותיו. מוצרי החברה זכו לדירוג הגבוה ביותר
28 בקטגוריות בהן הם נמצאים. עוד הדגיש התובע כי מיליוני אנשים כבר הורידו את
29 האפליקציות המפותחות על ידי החברה.
- 30 ביום 22.7.15 נדרש התובע על ידי מר בן וולך ומר הראל לפתור בדחיפות בעיה שהתעוררה
31 בתיבת המיילים של מר בן וולך. כחלק שיגרתי מאפיון התקלה נדרש התובע לבחון הודעות
32 נכנסות לתיבת המייל של מר בן וולך (רק את מועד כניסת ההודעה וכותרת ההודעה). התובע

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

- 1 ביצע את עבודתו ורשם את פעולותיו ותוצאותיהן בגלוי בחדר צ'אט שבמסגרתו נדונה
2 התקלה, בו השתתפו גם מר בן וולך ומר הראל.
- 3 ימים ספורים לאחר מכן, ביום 26.7.15, קיבל התובע שיחת צ'אט ממר בן וולך, שבמסגרתה
4 הטיח בו האחרון כי התובע קורא לכאורה מיילים פרטיים שלו תוך פריצה לתיבת המיילים
5 שלו. הוא אף הודיע לתובע כי בכוונתו לפנות למשטרה בעניין זה. בשלב זה החליט התובע
6 לעזוב את המשרד ולקח עמו את המחשב הנייד של החברה.
- 7 עוד באותו היום שלח התובע למייסדים מכתב התפטרות רשמי שבמסגרתו הבהיר כי
8 האשמות השווא שהוטחו בו לא הותירו לו כל ברירה אלא להתפטר. ביום 28.7.15 הודיעה
9 הנתבעת 1 במכתב לתובע כי היא מכירה בהתפטרותו ומוותרת על תקופת ההודעה המוקדמת.
10 עוד באותו היום פנה עורך דינו של התובע אל החברה והודיע כי בכוונת התובע לממש את
11 האופציות. ביום 29.7.15 השיבה הנתבעת במכתב בו זימנה את התובע לשימוע. זאת לאחר
12 שהתובע כבר התפטר. ביום 30.7.15 השיב ב"כ התובע בין היתר כי אינו רואה טעם בקיום
13 ישיבת השימוע, וביקש כי תקבע פגישה שבמהלכה יוחזר הציוד והתובע יוכל למסור את
14 מסמכי מימוש האופציה. במענה שלחה החברה לתובע עוד באותו היום "הודעה על סיום
15 העסקה", וכן הודיעה כי האשמות שלה כנגד התובע מהוות Termination for cause ולפיכך
16 לשיטתה האופציות כולן פקעו.
- 17 מר תום וולך אף הגיש כנגד התובע תלונה במשטרה בגין גניבה של ציוד החברה. זאת למרות
18 שלפי סעיף 9 להסכם העבודה על עובד המחזיק בציוד של החברה להשיבו לחברה תוך 7 ימים.
19 התובע עמד במועד זה והחזיר את הציוד ביום 2.8.15.
- 20 ביום 8.10.15 הודיע התובע לנתבעות בכתב על מימוש האופציות בפועל, לפי המתווה המוגדר
21 במסמכי האופציה, וביחס לאופציות שכבר הבשילו בהתאם למכתב ההענקת. להודעת
22 המימוש צירף התובע המחאה על סך \$2,801. ביום 20.10.15 נשלח מכתב מטעם ב"כ הנתבעות
23 לתובע שבמסגרתו סירבו הנתבעות להוציא לפועל את המימוש והחזירו לתובע בדואר רשום
24 את המחאות. לטענת התובע, מכוח מסמכי האופציה והסכם העבודה הוא זכאי לממש את כל
25 האופציות שכבר הבשילו, 93,384 אופציות, וכן את כל יתרת האופציות שלא הבשילו עד
26 התפטרותו של התובע שנבעה מחוסר תום לב של הנתבעות.
- 27 לטענת התובע, הנתבעות האשימו אותו בהאשמות שווא, ולא קמה כל עילה לשלילת זכויותיו
28 באופציות. התובע טען כי במקרה דנן אין עסקין ב-Termination for cause, וממילא מקום
29 שהתפטר ולא פוטר אין החברה רשאית לשלול ממנו את האופציות. לטענתו, בני משפחת וולך
30 ניסו בחוסר תום לב לשלול ממנו את זכותו למניות בחברה. יצוין שהנתבעת 1 שילמה לתובע
31 פיצויי פיטורים ולא שללה אותם על סמך טענות מכוחן היא מנסה לשלול בחוסר תום לב את
32 זכותו למניות. התנהלותם של מר בן וולך ומר הראל גרמה לתובע להפסד כספי גדול, שכן הוא
33 ציפה להמשיך לעבוד בחברה ולקבל את האפשרות לממש את מלוא האופציות שהוקצו לו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

במסגרת התכנית. על כן, ביקש התובע לרכוש את מלוא האופציות אשר טרם הבשילו במועד סיום ההעסקה, וזאת כפיצוי בגין ההפסד שנגרם לו בשל התנהלות הנתבעות.

במסגרת כתב התביעה ביקש התובע לקבוע כי הוא מימש את האופציות כדין במסגרת תכנית האופציות של החברה; לחייב את הנתבעת בצו עשה להקצות לו 93,384 מניות בחברת האחזקות; לחייב את הנתבעות בצו עשה להקצות לו את כל יתרת המניות שלא הבשילו בנתבעת 2 נכון למועד ההתפטרות, וזאת כסעד עונשי המשקף את הציפייה הסבירה של התובע להמשיך ולעבוד עבור הנתבעות ולממש את מלוא האופציות שהוקצו לו; לחלופין, לחייב את הנתבעות לשלם לו את שווי חלקו במניותיה לפי ערכה של החברה במועד המימוש.

6. גרסת הנתבעות וטענותיהן

הנתבעות טענו כי התובע הפר את נהליהן, וביצע עבירות חמורות בנוגע לחומר מחשב, לסודיות ולפרטיות. התובע עזב את מקום העבודה, סירב לחזור ולבצע חפיפה למחליפו, החזיק במחשב נייד ובטלפונים סלולריים, ובמידע רגיש וסודי של החברה בניגוד להוראות מפורשות של מנהליו ועוד. נסיבות סיום העסקתו של התובע עולות כדי Termination for cause באופן המבטל את זכאותו לאופציות, בין שהבשילו ובין שלא.

לגרסת הנתבעות, העובד החזיק בציוד החברה בו סודות ומידע חשוב של החברה שכלל קוד תוכנה, בניסיון לקבל הסכמה מהחברה להעניק לו את האופציות. לאחר שהשיב את הציוד התגלה כי הוא "פירמט" את המחשב ומחק את הקוד שעליו עבד וגם מידע על התנהגות של רכיבים במערכת. התובע גרס לחברה לאבד מידע חשוב ושעות רבות של תכנות. הוא שיבש ראיות המצביעות על עבירות מחשב. כן, עלה החשד שהתובע העתיק את תוכן המחשב שנטל מהחברה למחשב אחר.

הנתבעות טענו כי התובע חדר לפרטיות של אנשים אחרים בחברה כדי להשיג מידע רגיש שלא נחוץ לצורך תפקידו בחברה, נטל ציוד שלא כדין ולא השיב אותו כשהתבקש, העתיק ומחק מידע שלא כדין והגיש כתב תביעה תוך חשיפת סודות מסחריים של מנהלי החברה.

התובע היה מתכנת ברמה ממוצעת, שאינו מומחה, ללא לימודים אקדמאיים או אחרים בתחום התוכנה. התובע היה ממונה על פיתוח רכיבים הקשורים לתכנת המיילים. מדובר בעניין שאינו מורכב ואינו דורש מומחיות מיוחדת. התובע ביצע את עבודתו בקצב לא מספק וקיבל התראות לשפר את ביצועיו.

עוד טענו הנתבעות כי לתובע לא היה שכר חריג והוא לא קיבל שכר נמוך עקב האופציות. כל עובדי המיזם קיבלו אופציות, ולא היה בכך כדי להשפיע על שכרם. תכניות אופציות לעובדים זו הטבה מקובלת בתחום ההייטק ואינה חלף שכר. שכרו של העובד היה השכר הנהוג בחברה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

- 1 באותו הזמן, והוא קיבל הטבות שונות. כמו כן, בהתאם להסכם ההעסקה, הותר לו לעבוד על
2 פרויקטים נוספים בזמן עבודתו בחברה, כך שבפועל הוא עבד פחות ממשרה מלאה בחברה.
- 3 אשר לתכנית האופציות טענו הנתבעות כי התובע לא היה בעל אופציות אלא ניצע בתכנית
4 אופציות של הנתבעת 2. לטענתן, מתן אופציות ומניות נעשה לפי מספר ולא לפי אחוזים. סך
5 האופציות שניתנו לתובע שיקפו 2.5% מהון המניות במועד הקצאת האופציות, כאשר מימוש
6 האופציות היה בכפוף לתנאי התכנית.
- 7 לגרסת הנתבעות, העסקת התובע אצל הנתבעת 1 הופסקה תחת הגדרת Termination for
8 cause, שמבטלת את זכאותו לאופציות. בחודש מאי 2015 פנה מר בן וולך לתובע בדרישה
9 להאיץ את קצב עבודתו, וכן בעניין שמועות בחברה כי התובע קורא את תכתובות הדוא"ל
10 שלו, אך התובע התחמק ממתן תשובות. ביום 26.7.15 עלה החשד של מר בן וולך פעם נוספת
11 כי התובע שוב חודר לתיבת הדוא"ל שלו. הוא פנה לתובע וביקש לברר עמו את הדברים
12 החמורים. התובע התחמק מתשובה, וכאשר מנהלי החברה ניגשו לעמדת התובע כדי לשוחח
13 עמו, גילו שהתובע עזב את המקום, ולקח שני טלפונים סלולריים ואת המחשב הנישא שהיה
14 עמוס במידע רב של החברה. נציגי החברה הופתעו מהתנהגותו זו של התובע וחששו כי התובע
15 יעשה שימוש אסור ומפר בחומרים הסודיים שהיו על גבי הצידוד. על כן, הם פנו אליו בטלפון,
16 בדוא"ל ובמסרונים (whatsapp) והפצירו בו להשיב את הצידוד ולתקן את ההפרה. הודעות
17 אלו נמחקו מהצידוד שהושב לנתבעת 1. התובע העתיק את תוכנם של הטלפונים הסלולריים
18 והמידע מאוחסן אצלו על גבי מדיה כלשהי. בערב אותו היום שלח התובע הודעה שצורף אליה
19 מכתב התפטרות. למחרת התובע לא הגיע לעבודה בטענה שהוא חולה, וסירב להשיב את
20 הצידוד שלקח. הנתבעות חששו כי התובע יעשה שימוש אסור בחומרים שהיו מצויים על הצידוד,
21 ועל כן אף דיווחו על גניבת הצידוד למשטרת ישראל.
- 22 לטענת הנתבעות, מדובר במעשה שסיכן את המשך קיומה של החברה ומצטרף לעבירות
23 חדירה לחומר מחשב ולפרטיות שביצע התובע ואסור על פי דין. בהתאם לסעיף 10 לנספח C
24 להסכם העבודה, על התובע היה להשיב את הצידוד מיד עם דרישה.
- 25 בהמשך, בהתאם לבקשתו, ויתרה הנתבעת 1 על התייצבותו של התובע לעבודה בתקופת
26 ההודעה המוקדמת על מנת שיחזיר את הצידוד. לאחר מכן, התובע הודיע כי יחזיר את הצידוד
27 רק אם יאושרו האופציות שלו. התובע לא הגיע לשימוע והנתבעת 1 הודיעה לו על פיטוריו
28 בנסיבות של Termination for cause.
- 29 הנתבעות טענו כי התובע הפר את הסכם ההעסקה שכן הזיק לחברה ביודעין (הפרה של סעיף
30 b), שיקר לחברה (הפרה של סעיף d), הפר את חובות הנאמנות והזהירות ויתר הוראות
31 ההסכם (הפרת סעיפים f-g), הפר את הוראות נספח הקניין הרוחני של החברה (סעיף h), והפר
32 את הוראות הדין שמאשרות אי תשלום פיצויים (סעיף i), אף על פי שקיבל פיצויי פיטורים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 כן התובע הפר את הוראות סעיף 10 לנספח הקניין הרוחני, בסירובו המכוון להשיב את קוד
2 התוכנה, הציוד והמידע הסודי לחברה, מיד עם הדרישה לכך.

3 לגרסת הנתבעות, התובע השיב את המחשב לאחר ש"פירמט" אותו ומחק ממנו את כל המידע
4 וכן את הקוד שעליו עבד במשך שנתיים. לנתבעת 1 לא היה גיבוי של הקוד האחרון שפיתח
5 התובע. כן התובע לא הסכים לבצע חפיפה, והדבר גרם לנזקים ולהוצאות לנתבעת 1. כמו כן,
6 התובע מחזיק בצורה לא חוקית בחלקים מהקוד ובחומר הסודי של החברה. לכן, לפי הסכם
7 האופציות, לתובע אין כל זכות לאופציה למניות אצל הנתבעות. הוראות נספח C (נספח
8 הסודיות) של הסכם ההעסקה של התובע ממשיכות לחייב את הצדדים גם לאחר סיום יחסי
9 העבודה, והפרת הנספח מהווה הפרה של הסכם האופציות על ידי התובע.

10 לחלופין, לטענת הנתבעות, גם אילו היו מגיעות אופציות כלשהן לתובע הרי שהוא לא עמד
11 בדרישות הטכניות למימושן. נוסף על כך, טענו הנתבעות כי כל טענות התובע בעניין התעמרות
12 מצד הנתבעות נטענו ללא פירוט וללא סימוכין, וכלל לא הוכחו.

7. הטענות בכתב התביעה שכנגד

15 בכתב התביעה שכנגד חזרו התובעות שכנגד על עיקר הטענות שהופיעו בכתב ההגנה. לטענתן,
16 מר ברון ביצע עבירות חמורות בנוגע לחומר מחשב, לסודיות ולפרטיות, עזב את מקום
17 העבודה, סירב לחזור ולבצע חפיפה, והחזיק במחשב נייד ובמידע סודי של החברה, ובטלפונים
18 סלולריים של החברה בניגוד להוראות מפורשות של מנהליו.

19 במסגרת עבודתו החזיק מר ברון בציוד של החברה ובו סודות ומידע חשוב של החברה. מר
20 ברון סירב להחזיר את הציוד בניסיון ליצור לחץ על החברות כדי שיתנו הסכמה להעניק לו
21 את האופציות בהן דנה התביעה שהגיש. יתרה מכך, לאחר שמר ברון השיב את הציוד התגלה
22 כי הוא "פירמט" את המחשב ומחק את קוד המחשב שעליו עבד. התובע גרס לחברה לנזק רב,
23 וכן שיבש ראיות שמצביעות על עבירות מחשב. מעצם העובדה שחלק מהמידע במחשב הוחזר
24 לאחר שהמחשב עבר "פירמוט" עולה החשש שהעובד העתיק את תוכן המחשב שנטל
25 מהחברה למחשב אחר, וממנו העתיק חזרה תכנים לאחר ה"פירמוט" של המחשב המקורי.
26 לטענתן, מר ברון מחזיק בניגוד להסכם עותק מפר של קניין רוחני שלהן.

27 לטענתן, נגרם להן נזק רב לאחר שמר ברון סירב לשוב למשרדי הנתבעת 1. כאמור, מר ברון
28 השיב את המחשב לאחר ש"פירמט" אותו ומחק ממנו את כל המידע הקודם, תוך שהוא מוחק
29 קוד שעליו עבד בשכר במשך שנתיים. הנתבעת 1 נדרשה לכתוב את הקוד מחדש, ולכן נגרם
30 עיכוב בלוחות הזמנים של הנתבעת 1. על כן, לנתבעות נגרם נזק. נוסף על כך, מר ברון סירב
31 לבצע חפיפה ולפיכך נאלצה הנתבעת 1 להשקיע משאבים נוספים בלימוד תפקידו והקוד
32 שעליו היה אחראי, וכך נגרם לנתבעת 1 נזק נוסף.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 כמו כן, טענו התובעות שכנגד כי מר ברון חתום על הסכם סודיות מחייב, גם לאחר סיום יחסי
2 העבודה, ועולה החשש כי הוא העתיק את תוכן המחשב של הנתבעת 1 למחשב אחר, ומחזיק
3 בניגוד להסכם עותק מפר של קניינה הרוחני של הנתבעת 1. מדובר בעוולות של הפרת זכות
4 יוצרים וגזל סוד מסחרי, ועל כן הנתבעת 1 ביקשה לקבל פיצוי. כן טענו החברות כי מר ברון
5 עוול כלפיהן בעולות הרשלנות ועולות הפרת חובה חקוקה וכן הפר את חובותיו החוזיות לפי
6 ההסכם. לפיכך עליו לפצות את החברות בפיצויים.

7 מכל האמור לעיל, ביקשו התובעות שכנגד כי התובע ישלם סך של 280,000 ₪ בגין מחיקת
8 הקוד והעדר חפיפה; 200,000 ₪ פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק על פי חוק זכות
9 יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן – **חוק זכות יוצרים**) וחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (להלן
10 – **חוק עוולות מסחריות**). לחלופין, לפי עילות נזיקיות וחוזיות כנזק בלתי ממוני. כמו כן,
11 ביקשו החברות כי התובע ימסור לבית הדין דין וחשבון ערוך כתצהיר על הליך העתקה,
12 הפרמוט, והשחזור של המידע שהיה על המחשב האישי שנטל מהעבודה. כמו כן, ביקשו כי
13 ימסור פירוט מדויק ערוך כתצהיר של כל המידע בקשר עם מי מהנתבעות שנמצא בחזקתו
14 ובשליטתו או שיצא מחזקתו ומשליטתו. כן כי לא יעשה כל שימוש במידע של החברות שנמצא
15 בחזקתו או בשליטתו.

8. הטענות בכתב ההגנה שכנגד

18 לטענת מר ברון, החברות מנסות להטיל עליו אימה על מנת שיוותר על תביעתו, על כן הגישו
19 כנגדו את התביעה שכנגד. מר ברון הכחיש את כל הטענות שהועלו כנגדו. לטענתו, הקוד נותר
20 בידי החברות והוא לא לקח מהן דבר ולא גזל סוד מסחרי. הוא לא ביצע עבירות ופעל לפי
21 הוראות הסכם העבודה, ולכן הוא עומד על זכותו למימוש האופציות שלהן הוא זכאי. כל
22 הציוד והחומר שהיו בידיו נמסרו לו במסגרת עבודתו והוא עשה בציוד שימוש במסגרת
23 עבודתו ולצרכיו הפרטיים, באופן שלא נאסר על ידי החברה. הוא לא עשה שימוש בחומרים
24 אלה שלא במסגרת עבודתו. הוא אכן פירמט את המחשב כדי למחוק את המסמכים האישיים
25 שלו שהיו על המחשב, והחזיר למחשב את כל החומר של החברות לאחר שמחק רק את החומר
26 האישי שלו. מדובר בהתנהלות לגיטימית שאינה חורגת מנהלי שמירת המידע בחברה, שלא
27 גרמה לחברות כל נזק. כן ציין מר ברון כי כל החומר ששייך לחברות ושהיה מצוי במחשב שלו
28 היה גם בחזקתן במשך כל הזמן, שכן חומר זה היה מצוי כל העת גם על השרת (למעט
29 המסמכים שלא גובו ונמסרו יחד עם המחשב שהוחזר). לכן הטענה בדבר אבדן חומר איננה
30 נכונה.

31 אשר לטענות החברות שלפיהן הוא נכנס לתיבת הדוא"ל של בן וולך טען מר ברון כי למעשה
32 נכנסו עובדי החברה באופן תדיר לתיבות הדוא"ל של אחרים. כן, בעניין הציוד שנטל עמו טען
33 מר ברון כי מדובר בציוד שאותו נהג לקחת עמו בסיום כל יום עבודה, שכן כך היה מקובל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

ונהוג במקום עבודתו. זאת על מנת שיוכל לטפל במקרי חירום הקשורים לעבודה גם כשאינו נמצא במקום העבודה. ניסיון החברות להציג אותו כדמות שלילית ולהכפיש את שמו נועד על מנת להתחמק מתביעתו של התובע בעניין מימוש זכויותיו באופציות שלו ששוות ממון רב.

מר ברון טען כי בשום שלב לא הייתה כל כוונה או חשש שהוא יעשה שימוש בחומר סודי באופן שמנוגד להסכם העבודה. כן, לא הייתה אפשרות לכך שישבש את הקוד כיוון שקוד המקור מגובה במערכת המרכזית, וכל הבדל בקוד המופיע במחשב שלו, מיד היה מתבטל כסותר את הקוד של המערכת המרכזית. מטרתן של החברות הייתה לשלול ממנו את האופציות שאותן זכאי לממש בהתאם לדין. על כן, טען כי החברות לא ביססו את טענותיהן כי נגרם להן נזק ודין תביעתן להידחות.

9. ראיות שנשמעו

התובע הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו ונחקר עליו בדיון. לתצהירו של התובע צורפו מוצגים רבים שכללו בין היתר התכתבויות רבות ותמלילי שיחות עם מנהלי החברה.

מטעם התובע הוגשו תצהירי עדות ראשית ונחקרו עליהם בדיון העדים שלהלן:

- מר מתן גוטמן (להלן – **מר גוטמן**), שעבד בנתבעת 1 החל מחודש מרץ 2015 עד ליום 13.9.16 בתפקיד מפתח;
 - מר אילן קרפל (להלן – **מר קרפל**), שעבד בנתבעת 1 החל מחודש ספטמבר 2015 במשך כשישה חודשים ושימש כראש צוות תמיכה בפועל ואחראי על תמיכת לקוחות ובקרת איכות;
 - מר גיל בוימל (להלן – **מר בוימל**), שהצהיר כי עבד בנתבעת 1 החל מיום 25.6.14 עד ליום 20.12.16 בתפקיד מפתח;
 - מר איגור שסטקוב (להלן – **מר שסטקוב**), שעבד בנתבעת 1 החל מחודש אוגוסט 2015 או בסמוך לכך ועד ליום 26.7.16.
 - גב' דנה זליג, שלא נחקרה לפנינו משום שהתובע ויתר על עדותה (עמ' 24 ש' 22-24 לפרוטוקול הדיון). על כן, תצהירה הוצא מהתיק.
- מטעם הנתבעות הגישו תצהירי עדות ראשית ונחקרו עליהם בדיון: מר תום וולך, מנכ"ל הנתבעת 1. כן, מר הראל, מנהלו הישיר של התובע, ששימש כ-10 שנים כמנהל בתעשיית התוכנה בנתבעת 1 וסיים את עבודתו בסוף שנת 2017 (עמ' 40 ש' 32-33 לפרוטוקול הדיון).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

- מר בן וולך לא זומן להעיד לפנינו כיוון שלטענת הנתבעות הוא מתגורר בחו"ל (עמ' 30 ש' 12-13 לפרוטוקול הדיון). כן מר דותן וולך לא זומן להעיד לפנינו.
10. **ההסכם לעניין אופציות בנתבעת 2**
- התובע הצהיר כי ביום 1.6.14, יחד עם החתימה על הסכם העבודה בינו ובין הנתבעת 1, הודיעה לו הנתבעת 1 כי מוקצות לו אופציות בנתבעת 2, ונמסרו לו המסמכים שלהלן: תכנית אופציות בנתבעת 2, מכתב הענקת אופציות לתובע, ועותק מכתב נאמנות שנעשה בית הנתבעות ובין חברת מיטב ד"ש נאמנויות בע"מ (העתק צורף כמוצגים ת"ע 5, ת"ע 6, ת"ע 7).
- לפי תצהיר התובע, בעוד שהובטחו לו אופציות שמשקפות 2.5% משווי החברה, ניתנו לו בפועל כפי שעולה ממכתב ההענקת 180,000 אופציות בלבד, באופן שאינו מאפשר לדעת את השווי האמיתי שלהן. לאחר שביקש לברר את שווי האופציות השיב לו מר תום וולך כי הוא קיבל יותר ממה שהובטח לו. בכתב ההענקת נקבע כי כל אופציה הקנתה לו זכות לקנות מניה רגילה אחת של חברת האחזקות בערך נקוב של 0.1 דולר אמריקאי לכל אופציה, במחיר מימוש של 0.03 דולר אמריקאי. כן נקבע כי תקופת ההבשלה של האופציות תשתרע על פני 34 חודשים החל מיום 15.9.14 וכי 29% מהאופציות יבשילו ביום התחילה; 2.08% אופציות נוספות יבשילו כל חודש שלאחר יום התחילה; לאור האמור כל האופציות יבשילו באופן מלא תוך 34 חודשים מיום התחילה.
- בחקירתו נשאל התובע על ידי ב"כ הנתבעת כמה שוות האופציות שלו והשיב כי לפי השיחה שמר דותן וולך ניהל עמו בחודש מאי 2015 ולפי מיטב הבנתו הערך של החברה זה כמה שמוכנים להציע עבורה. לדבריו, מר דותן וולך אמר לו שהציעו להם כבר סכום גבוה מהסכום בו מכרו את החברה הקודמת, שהיה כ-150 מיליון (כפי הנראה הכוונה לדולרים, כיוון שבתצהירו של התובע צוין שהחברה הקודמת של האחים נמכרה ב-140 מיליון דולר – סעיף 5 לתצהירו) (עמ' 7 ש' 16-20 לפרוטוקול הדיון). כאמור, מר דותן וולך לא זומן להעיד לפנינו, ועל כן לא נשמעה גרסתו.
- לפי תצהירו של מר תום וולך, התובע אכן היה ניצע בתכנית אופציות לעובדים, שלפיה הוצעו למספר עובדים של החברה אופציות למניות. תביעתו של התובע היא לקבלת אופציות שלכאורה הבשילו, וכן לקבלת אופציות אשר טרם הבשילו. ואולם, תכנית האופציות כללה תנאי שלפיו במקרה של "סיום יחסי עבודה בשל סיבה" ישללו מהניצע כל האופציות שהבשילו. לטענת הנתבעות כך קרה במקרה דנן. על כן, יש לבחון אם התובע סיים את העסקתו בנתבעת 1 בשל סיבה, כאשר סעיף זה בהסכם העבודה שולל ממנו את זכאותו לאופציות.
- נוסף על כך, מר תום וולך העיד כי ככל שיהיה פסק דין חלוט שיחייב את החברה להקצות מניות לתובע, החברה תעשה זאת, כך שהערך של המניות יהיה לפי הערך של הדברים שהחברה פיתחה (עמ' 32 ש' 27-30 לפרוטוקול הדיון). לדבריו, כיום נמצאת החברה בחובות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

משמעותיים ואין לה הכנסות. ככל שיצליחו למכור את הטכנולוגיה שפיתחו אז עשוי להיות למניות שווי (עמ' 33 ש' 3-1 לפרוטוקול הדיון). עוד העיד כי כיום הוא העובד היחיד שמועסק בנתבעת 1. שאר העובדים כבר לא עובדים בחברה כי החברה מתקשה לגייס כסף, בין היתר בגלל גניבת קוד המקור, שכן עליה להצהיר על כך לכל משקיע (עמ' 31 ש' 19-17 לפרוטוקול הדיון, עמ' 33 ש' 9-5 לפרוטוקול הדיון).

11. תפקידו של התובע בחברה וגישתו למידע הסודי

בתחילה נתאר את תפקידו של התובע בחברה, על מנת שבהמשך גרסאות הצדדים יהיו ברורות יותר.

התובע הצהיר כי כאשר החל לעבוד בחברה, החברה התכוונה לפתח מגוון של מוצרים, בעיקר בתחום תקשורת מייל (דואר אלקטרוני) וצ'אט. כאשר סיים את העסקתו פותחו בפועל מספר אפליקציות מייל והייתה גם אפליקציית צ'אט בתהליכי פיתוח מתקדמים, שהתובע השתתף בפיתוח התשתית עבורה. לדבריו, החברה גם תכננה לרשום מספר פטנטים ואכן נרשמו מספר פטנטים בתחום עיסוקה, אך לא על שם החברה.

לפי תצהירו של התובע במהלך תקופת עבודתו בחברה בתפקיד ארכיטקט ומפתח נטל חלק מרכזי בפיתוח אפליקציית המייל והתשתיות התומכות בה. כארכיטקט (אדריכל תוכנה) היה אחראי על המבנה הטכנולוגי של המוצרים בחברה, וכמפתח פיתח בעצמו את רוב שירותי השרת בחברה, חלק ממסדי הנתונים, כלים תומכים, מוצרים ניסיוניים וכן לקח חלק פעיל בפיתוח האפליקציות לטלפון הנייד. בפועל, הצהיר כי היה הסמכות הטכנולוגית שאלה היו פונים בכל בעיה מורכבת בתחום התכנות, התקשורת, אבטחה, ביצועים, אלגוריתמים, ובכל בעיות תמיכת לקוחות שלא ידעו לפתור מהנדסים אחרים. גם בחקירתו העיד התובע כי היה לו תפקיד משמעותי בחברה, הוא פיתח את רוב השרתים בחברה והייתה לו גישה כמעט לכל השרתים והטכנולוגיות בחברה. כן העיד כי לכל העובדים שטיפלו בתקלות מהבית היו מחשבים ניידים של החברה (עמ' 11 ש' 15-1 לפרוטוקול הדיון).

התובע הצהיר כי האפליקציה שהחברה פיתחה אפשרה למשתמשי טלפון נייד לגשת לחשבונות המייל שלהם מתוך הטלפון הנייד באמצעות האפליקציה, לקרוא ולשלוח מיילים, לסווג מיילים לקבוצות, לקבל התראות על הגעת מייל ופונקציות אחרות הנוגעות גם לניהול משימות. חשבונות המייל של משתמשים נמצאו לרוב בשרותי צד שלישי, ספקי המייל, כמו: Hotmail, Yahoo, Outlook, Gmail ועוד. עבור חלק מהפעולות האפליקציה בנייד הייתה מתקשרת ישירות עם ספק המייל, ועבור חלק אחר התקשורת הייתה עוברת דרך השרתים של החברה. כך למשל, כדי לחסוך בסוללה למשתמשים, השרתים של החברה היו יוצרים קשר עם ספק המייל בשם המשתמש, ובודקים כל הזמן אם הגיע מייל חדש. ברגע שהיה מגיע מייל חדש, הם היו שולחים התראה לטלפון הנייד שהייתה קופצת על מסך הטלפון – שירות ה"פוש". החיבור לספק המייל נעשה באמצעות שם משתמש וסיסמה של המשתמש כפי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

שנשמרו במסד הנתונים בחברה. כאשר הודעת מייל הייתה עוברת דרך שרות ה"פוש", היו נוצרות שורות במערכת האנליטיקות וב"לוגים" של השרתים, הכוללים פרטים שונים של ההודעה, במטרה שאפשר יהיה לאתר תקלות בשליחה. כל ספק מייל עבד ב"שפה" טכנית שונה במעט, ולכן לרוב היה נדרש לעשות התאמות מיוחדות לכל ספק. התובע היה אחראי גם על רוב ההתאמות האלה. הייחודיות של ה"שפה" אצל כל ספק אינה מתועדת, ולכן ההתאמות בוצעו באמצעות ניסוי וטעיה, וכלים טכנולוגיים שונים שאפשרו לראות את ה"דיבור" בין המחשבים של החברה לשרתי ספק המייל ולנסות פקודות שונות.

לדבריו, במסגרת התאמות אלו ובזמן טיפול בתקלות לפעמים נאלצו להתחבר למערכות ספק המייל ולחשבונות המשתמשים באופן "ידיני" באמצעות כלים שונים (כמו OPENSSL). מספר אנשים נוספים בחברה השתמשו בכלים אלה למטרות הללו, כולל פרידי (שרון פרידמן), תום הראל, דותן וולך ועוד (צורף כמוצג ת'18' עמ' 2,8,11,15,17 לתצהירו). התובע הוסיף והצהיר כי כל מי שעבד עם כלי זה והייתה לו גישה לסיסמאות היה תאורטית יכול לקרוא את הודעות המשתמשים. מדובר בכלי שזמין לכל אדם באינטרנט. הסיסמאות נשמרו במסד הנתונים בחברה בצורה לא מאובטחת מספיק, ולמספר רב של עובדים בחברה הייתה גישה ישירה אליו.

התובע הצהיר כי הוא הודיע מספר רב של פעמים על הפגיעות של המשתמשים והחברה נוכח בעיות האבטחה האלו, לאורך תקופה ארוכה, וביקש זמן לבנות הצפנה לסיסמאות האלו ולהגביל את הגישה אליהן ולמערכת האנליטיקות (שבה ראו את הכותרת של כל מייל וכן את ההתחלה של התוכן). ואולם, בקשותיו של התובע לטפל בכך נדחו, והוא אף הואשם ב"חוסר מיקוד". לגישתו, בדיעבד הסתבר לו שעובדים שהגיעו לעבוד בחברה אחריו הודיעו גם כן על אותו המצב וזכו לאותה התגובה העוינת.

לדבריו, בפועל לא היה שימוש בכלי זה לראות את תוכן ההודעות, אלא רק את הפקודות בין השרתים של החברה לשרתי ספק האינטרנט, כדי לעשות התאמות לשפה ולטפל בתקלות שנבעו מכך. יחד עם זאת, רוב הטיפול בתקלות היה דרך מערכת האנליטיקות ומערכות נוספות שהציגו איזה מיילים זוהו על ידי השרתים, איזה הודעות פוש יצאו למשתמש ומתי והאם הוא קיבל וראה אותן. כך ידעו לזהות אם זוהי המייל החדש בזמן, אם נשלחה הודעה פוש ומתי, והאם המשתמש קיבל וקרא אותה ומתי עשה זאת.

התובע הסביר בתצהירו כי תקלות פוש הן תקלות שבמסגרתן לא נשלחות הודעות לטלפון הנייד על הגעת הודעת מייל חדשה לחשבון המייל. חלק מהאחריות שהוטלה עליו הייתה לטפל בתקלות אלו באמצעות כלים כמו מערכת האנליטיקות. כאשר לכל הודעת מייל בחשבון משתמש, מופיעות מספר שורות הכוללות מזהה של המייל ופרטים נוספים. בכלי ה-OPENSSL השתמשו כאשר זיהו בעיה ב"שפה" מול ספק המייל, כמו שהיה ביום 22.7.15 כאשר מר בן וולך הודיע שהוא לא מקבל הודעות פוש ושעל התובע לאתר בדחיפות את מקור התקלה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

מר גוטמן הצהיר כי בתקופת עבודתו בחברה ראה שהתובע היה מוערך מאוד בחברה והיה הכתובת לכל נושא טכני מורכב בחברה. כן מר בוימל הצהיר לגבי התובע כי במהלך עבודתו בחברה ראה שהתובע היה איש שהמפתחים והבעלים פנו אליו בכל נושא מקצועי מורכב והיה מוערך מאוד בחברה. כמו כן, הוא הצהיר כי ראה את המחויבות הרבה שהייתה לו לחברה שהתבטאה בין היתר בעבודתו במשרד במשך שעות רבות, השקעתו בפיתוח מוצרי החברה ומוכנותו לסייע לכל המפתחים בחברה.

עוד הצהיר התובע כי בשל עבודתו החלה החברה לשגשג והמוצרים שהיא פיתחה, בהסתמך גם על יכולותיו, החלו לצבור מוניטין רב. כך, מוצרי החברה זכו לדירוג הגבוה ביותר בקטגוריות שבהן הם נמצאים, ובשורה אחת בחנות האפליקציות עם מוצרים מתחרים של חברות גדולות. לדבריו, מיליוני אנשים כבר הורידו את האפליקציות המפותחות של החברה.

12. נסיבות סיום העסקתו של התובע

הנתבעות טענו שעלו שתי טענות עיקריות כלפי התובע בזמן העסקתו והן: כי עלו חשדות שהתובע קורא את תוכן המיילים של מעסיקיו ללא רשות, וכן כי הוא לא עומד במשימות שניתנו לו מבחינה מקצועית, ואף גורם נזק לחברה. מנגד, התובע הכחיש את הטענות שהועלו כנגדו.

התובע הצהיר כי יחסיו עם עובדי החברה היו טובים, אך יחסיו עם מר הראל, שכאמור שימש כמנהל הפיתוח בחברה והמנהל הישיר שלו, וכן עם מר בן וולך, התדרדרו. היחסים עם מר בן וולך החריפו לאחר שהתובע הודיע לו על בעיות קשות במערכת המפותחת בחברה שנתגלו במסגרת מילוי תפקידו ושהוא סבר כי חשוב שהחברה תהיה מודעת להן ותפתור אותן. להלן דוגמאות להתרעות שנתן התובע לחברה: בעיות שהיו בגיוס חסר ושימור של עובדים בתחומים הרלוונטיים לעבודתו, וכן בעיות שהיו בתהליכי פיתוח בצוותים; שחרור גרסאות שונות של התוכנה ללא הגנה על הקוד; סיסמאות החברה שנשמרו ללא הצפנה; אילו הייתה נפרצת מערכת אחת ניתן היה להיכנס לכל החשבונות במערכת, הואיל והחברה לא בנתה מערכת הגנה רב שכבתית לתיבות המיילים; מחשבי החברה לא היו מבוטחים ובמקרה של אובדן לפטופ או גניבת מחשב מהחברה לא הייתה נדרשת סיסמה בשביל לחשוף קוד מקור וחומרים מסווגים נוספים, לרבות חומרים פרטיים של מיליוני המשתמשים באפליקציה; החברה שמרה את כל המידע בשרתים שלה הנמצאים בארצות הברית (באמזון), למרות שלפי חוקי רוסיה ואירופה, אסור לשמור מידע על אנשים ממקומות אלו מחוץ לרוסיה ולאירופה; החברה לא התקינה עדכוני אבטחה למחשבי החברה, נמנעה מלתעד תחזוקת מערכות קריטיות, חסרה מערכות התראה אמינות לתקלות או חסרה נהלים והיערכות לתקלות צפויות; החברה שלחה בשוגג לציבור סיסמאות חסויות לשרתים חיצוניים (קניינים של צדדים שלישיים) ביחד עם התוכנה ללא כל בקרת אבטחה. התובע הצהיר כי הדברים התגלו לו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 במהלך ביצוע עבודתו השוטפת והתרעותיו נבעו מרצונו לשפר את האבטחה בחברה ולמנוע
2 נזקים, זאת כי הוא ראה את עצמו כשותף בהצלחת החברה.

3 ואולם, התובע הצהיר כי התברר לו שמר הראל ומר בן וולך לא היו מעוניינים לשמוע את
4 טענותיו, וכי משלב זה החל מסע התעמרות בו (טענה שכאמור לא נדרש סעד בגינה). בחודש
5 מאי 2015 עלו כנגדו טענות שלפיהן הוא לא סיפק את "הסחורה" מבחינה מקצועית, וכי
6 ביצעו "עלובים". כן נטען כלפיו כי הוא אחראי על תקלות של מתכנתים אחרים ואף בעקיפין
7 על תקלות של חברות אחרות. כך למשל התובע אמר למר בן וולך כי הוא דורש ממנו (מהתובע)
8 לקחת אחריות על כל הבעיות בשירות ה"פוש", אך מסרב לאפשר לו לתקן או להורות לאחרים
9 לתקן את הגורמים לבעיות אלה (מוצג ת'18א' עמוד 18, 36). כמו כן, התובע הואשם בכך
10 שהוא מחטט לכאורה במיילים, מרגל אחרי ענייני החברה ומוכר את סודותיה ואף מחבל
11 בשרתי החברה בזדון. לדבריו, מר בן וולך אף מסר לו כי "אם אינני מסוגל לשתוק או לספק
12 את הסחורה מן הראוי שאניח את המפתחות" (מוצג ת'18ג' מיום 23.6.16, עמוד 3).

13 התובע הכחיש את כל הטענות שהועלו כנגדו. הוא הצהיר כי חרף ההאשמות שהועלו כנגדו
14 כבר בחודש פברואר 2015, המשיכה החברה להעסיק אותו כרגיל, ולא נשללה ממנו הגישה
15 לסיסמאות החברה לצרכי עבודתו. בשל כך הוא בחר בשלב הזה שלא להתפטור. זאת נוכח
16 רצונו לראות את פירות עמלו - האופציות.

17 בהמשך התובע הצהיר כי ביום 22.7.15 נדרש על ידי מר בן וולך ומר הראל לפתור בדחיפות
18 בעיה שהתעוררה בתיבת המיילים של מר בן וולך בעניין שירות ה"פוש" (העתק הפניה צורפה
19 כמוצג ת'18ד' לתצהיר התובע). כחלק שגרתי מאפיון התקלה נדרש התובע לבחון הודעות
20 נכנסות לתיבת המייל של מר בן וולך. התובע הצהיר כי ראה רק את מועד כניסת ההודעה ואת
21 כותרת ההודעה. כן הצהיר כי מדובר בתיבה שהוכנסה למערכת במיוחד לשימוש ניסיוני
22 כאשר החיבור שלה למערכת נועד על מנת שניתן יהיה לבדוק את המערכת. התובע ביצע את
23 עבודתו ואף רשם את הפעולות ותוצאותיהן בגלוי בחדר צ'אט בו נדונה התקלה והיו שותפים
24 בו גם מר בן וולך ומר הראל, על כן כל הפעולות בוצעו בצורה גלויה בחדר הצ'אט (מוצג
25 ת'18ד'1, עמ' 5). השיחה המחישה כי התובע התבקש לפתור תקלה בחשבון המייל הניסיוני
26 של מר בן וולך, תוך שיתוף כלל המנהלים, ודיווח על כך בצ'אט.

27 ואולם, ביום 26.7.15 קיבל התובע שיחת צ'אט ממר בן וולך שבמסגרתה טען כלפיו האחרון
28 כי הוא קורא לכאורה מיילים פרטיים שלו תוך פריצה לתיבת המיילים. הוא אף הודיע לתובע
29 בכוונתו לפנות למשטרה בעניין.

30 התובע הצהיר כי חלק ניכר מההאשמות הכוזבות כלפיו התבסס על פעולות שביצע ואשר היו
31 חלק מפעולות שגרטיות שביצעו בחברה בידיעת ההנהלה ובהנחייתה השוטפת. לטענתו,
32 מטרת החברה הייתה להכפיש אותו כדי להציג אותו כמי שגרם נזק או חרג מסמכויותיו
33 ו"פרץ לחשבונות מייל". התובע צירף לתצהירו תכתובות מייל רבות ותכתובות צ'אט רבות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

עם מנהלי החברה על מנת לחזק את טענתו כי הוא לא ביצע דבר שחרג מסמכותו בהתאם לתפקידו בחברה.

התובע הצהיר כי הוא סבור שהביקורת המקצועית שלו כלפי החברה הביאה להאשמות כוזבות כלפיו וליחס משפיל במטרה לגרום לו לעזוב את החברה. לדבריו, ברגע שמר בן וולך רצה להיפטר ממנו, הוא החליט "לתפור לו תיק פלילי" כדי להציג אותו כעובד שהפר אמון, בדרך שאולי תצדיק את עזיבתו ללא אופציות. בחקירתו העיד התובע כך:

"ש. אני מבין שהיו תלונות איך לתרגם מעברית דליברי שאתה לא עומד במשימות ?

ת. היה יחס מאוד מעניין כפול מצד החברה. היתה הרבה הערכה. בן פרידי דותן תומר לפעמים באו אלי ואמרו לי שאני לא מדלור את הסחורה ולא פותר את הבעיות מספיק מהר זה בא תמיד בסמיכות לאיזה ביקורת שאני העברתי על בן למשל ואני מפנה לציאט עם בן שבו האשמות מתחילות ברגע שאמרתי שהיינו צריכים לגייס יותר אנשים, כל הנטל של השרתים שלי היה על הראש שלי על מיליון משתמשים ואני זה שלא ישנתי בלילות ובסופי שבוע ובחגים. תומר ציפה שאהיה בתשע עשר בבוקר למשרד ומשלוש בלילה להגיע למשרד. בוטלו לי חגים ושבחות".

(עמ' 11 ש' 16-23 לפרוטוקול הדיון).

בחקירתו השיב התובע לשאלת ב"כ הנתבעות אם קרא אי פעם את תוכן ההודעות של מר בן וולך בשלילה (עמ' 13 ש' 3-4 לפרוטוקול הדיון). התובע העיד כי הייתה לו גישה למיילים של המערכת ושל מר בן וולך. לשאלת ב"כ הנתבעות אם הוא יכול היה לבדוק דרך המיילים אם שירות ה"פוש" עובד, השיב שהייתה בחברה מערכת שהופיעו בה כל הכותרות וההתחלות של המיילים, ואלה הייתה גישה ללא סיסמה כמעט לכל עובדי החברה, בין היתר למנהלים, למפתחים, לאנשי התמיכה ולאנשי הבדיקות (עמ' 15 ש' 20-23 לפרוטוקול הדיון). כך העיד:

"ש. אז יש מערכת שאפשר לקרוא כותרות - למה אתה מספר לי על מערכת של כותרות כשאני שואל אם הייתה לך גישה לתיבת הדואל של בן?

ת. להרבה אנשים הייתה גישה גם לתיבת דוא"ל של בן וגם למערכת זו. נשמע שסמכו עליהם עם הגישה הזאת. החברה האשימה אותי גם בריגול אבל משום מה לא לקחתם לי את הגישה ואני גם יודע למה כי לא היה שום דבר בהאשמות האלה שנועדו ליצור לחץ. בציאט עם בן יש שיחה וברגע שביקרתי אותו הוא אמר שמעתי שאתה קורא את המיילים שוב ואמר לעולם אל תבקר אותי שוב. זה רק אמצעי לחץ ואיום כדי שאשתוק ולא יודע מה עוד אפילו. התיבת מייל המדוברת נפתחה אך ורק לצרכי ניסויים במערכת. לא יודע אם היה שם מידע אישי של בן כי לא קראתי את ההודעות".

(עמ' 15 ש' 28-32, עמ' 16 ש' 1-4 לפרוטוקול הדיון).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

התובע הצהיר כי עוד באותו היום (26.7.15) שלח לחברה מכתב התפטרות רשמי ובמסגרתו הבהיר כי מסכת האשמות השווא שהוטחו בו גרמה לו להתפטר מהחברה (העתק מכתב ההתפטרות צורף כמוצג ת'9 לתצהירו). התובע העיד כי התפטר משום שהרגיש שלא היה לו טעם להמשיך לעבוד כי לא היה לו אמון בחברה (עמ' 13 ש' 22-20 לפרוטוקול הדיון). לשאלת ב"כ הנתבעות מדוע הוא לא התפטר עד אז השיב כך :

"ש. אז למה לא התפטר ?

ת. כל הזמן הזה, בן היה נחמד אלי עד אפריל 2015. כל הזמן הזה היתה אמירה של אנחנו ביחד אנחנו צוות ונתגבר על כל הקשיים. היתה תחושה שבונים משהו ביחד. עד הסוף דותן גם התייחס אלי בסדר. חוץ מאותה שיחה אבל גם אז הוא מהר מאוד נרגע. בהתחלה הוא חשב שיש תקלה ובסוף הוא אומר שהכל בסדר ואין תקלה. כל הזמן אומרים לי אנחנו ביחד אנחנו צוות. ואז פתאום אמר לי אתה מרגל אחרינו. לא התפטרתי כי אני לא הבנתי מה קורה כי היחס אלי היה רוב הזמן חיובי. לא הבנתי מאיפה האשמות האלה באות. ייחסתי לזה ללחצים שבן נמצא בהם. אני לא יודע. הוא לא ספר. כנראה שככה זה עם יזמים בעלי אופי. אני צריך לספוג את זה ולהמשיך. אולי עשיתי משהו לא בסדר. אני לא הבנתי מתי ומאיפה זה נחת עליי".

(עמ' 17 ש' 15-6 לפרוטוקול הדיון).

לפי תצהירו של התובע, ביום 28.7.15 הודיעה לו החברה כי היא מכירה בהתפטרותו ומוותרת על תקופת העבודה המוקדמת. כאמור, ביום 29.7.15 הוא זומן לשימוע על ידי החברה, וביום 30.7.15 השיב בא כוחו כי אין טעם בקיום השימוע. במענה שלחה החברה "הודעה על סיום העסקה" וטענה שהאשמות שהועלו כנגד התובע מהווה termination for cause, ולפיכך האופציות פקעו (העתק המכתבים צורפו כמוצגים ת'10-14 לתצהירו).

התובע הצהיר כי התנהלות הנתבעות כלפיו וההאשמות כנגדו באה לידי ביטוי גם כלפי עובדים אחרים. מר גוטמן הצהיר כי בתקופת עבודתו היה עד לדרישות מוגזמות של שעות עבודה, משימות שניתנו לעובדים ולאחר מכן התוצרים נזרקו לפח, וכן ליחס שלפיו כל עובד היה "אויב בפוטנציה". הוא הצהיר כי כאשר הוא רצה לעזוב את החברה החל מר בן וולך לחקור אותו אם ניסה אי פעם לגנוב אנשים מהחברה או לפתוח סטארט-אפ ולגייס אליו אנשים, וביקש לדעת לאיזו חברה הוא עוזב. מר גוטמן לא השיב מדוע הוא עוזב, ומר בן וולך אמר לו שכדאי לו להשיב מכיוון שהוא יכול להשמיץ אותו לפני מעסיקים פוטנציאליים שיפנו לקבלת המלצות. לאחר מכן, הוא קיבל מכתב ממר הראל בו הוא מקבל את התפטרותו אך צוין בו כי הם לא היו מרוצים מביצועיו בעבודה ושניתנו לו מספר הזדמנויות.

גם מר קרפל הצהיר כי החברה לא גילתה סובלנות להערות ולביקורת על אבטחה לקויה. עוד הצהיר כי בעת עבודתו נחשף לשמירת סיסמאות בלתי מאובטחת על ידי החברה לתיבות מייל של לקוחות. הוא העיר על כך מספר פעמים להנהלת החברה ובתגובה לכך מנהל צוות הפיתוח, מר הראל, גער בו. כמו כן, מר קרפל הצהיר כי למיטב ידיעתו לא היו תלונות מיוחדות או בעיות מערכת שנבעו מעזיבתו של התובע, וכי מאז תחילת עבודתו ועד לסיומה התמודדה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 החברה עם תקלות בשרות ה"פוש" באופן קבוע. לעניין סיום העסקתו הצהיר כי הסיבה
2 לפיטוריו הייתה שיחה שערך עם פריידי, שרון פרידמן, סמנכ"ל הטכנולוגיה בחברה, בה מר
3 קרפל אמר לו שקשה לו למצוא שפה משותפת עם בן וולך. לאחר שתוכן השיחה הועבר לבן
4 וולך, האחרון זימן אותו למשרדו והודיע לו שהוא יכול להיות עובד טוב אך לא אצלם. לאחר
5 מכן הוא זומן לשימוע בו נאמר לו שהוא היה עובד גרוע, זאת כאשר במשך העסקתו קיבל
6 פידבקים על כך שמרוצים מעבודתו. נוסף על כך, מר קרפל הצהיר כי במהלך עבודתו הוא היה
7 עד לסיטואציות של יחס משפיל כלפי עובדים אחרים מצד האחים וולך ואף לצעקות, ובמיוחד
8 כלפי עובדים שעזבו.

9 כן, מר בוימל הצהיר כי כאשר הודיע על התפטרותו ביום 21.11.16 היה מחויב לעבוד במשך
10 חודש נוסף. בתגובה לכך אמר לו דותן וולך "יש לך פה עוד חודש, ואם תעשה לנו צרות –
11 אנחנו נמצא אותך, ונקלקל לך". לדבריו, איום זה בא לאחר שעבד במשך שנתיים עבודה
12 מאומצת.

גרסת הנתבעות

14 אף על פי שהתובע סבור כי הוא התפטר מהחברה, הציגו הנתבעות גרסה שונה מזו של התובע.
15 מר תום וולך הצהיר כי ביום 26.7.15 בשעה 16:40, קם התובע בבהלה ממקום עבודתו ועזב
16 את המשרד. זאת לאחר שמר בן וולך העלה כנגדו חשדות בדבר קריאת הדוא"ל שלו ורצה
17 לגשת לעמדת העבודה שלו, לאחר שביקש ממנו להישאר במקומו (העתק ההתכתבות בין
18 הצדדים צורף כנספח ג לתצהירו של מר תום וולך). בתגובה התובע עזב את המשרד ולקח עמו
19 ציוד של החברה שכלל מידע סודי.

20 לפי תצהירו של מר תום וולך, במהלך עבודתו של התובע, עלו למר בן וולך ולאחרים בחברה
21 חשדות שהתובע מבצע עבירות מחשב תוך שימוש במחשב הנייד של החברה שהוקצה
22 לשימוש, ואף מכשיל פיתוח של רכיבים שעליהם היה מופקד. התובע נחשד בחדירה לתיבות
23 דואר אלקטרוני של מר בן וולך ושל מנהלים אחרים בחברה או של צדדים שלישיים או של
24 לקוחות. חלק מתיבות הדואר הכילו בין היתר מידע סודי רב של החברה כמו תכניות פיתוח
25 עתידיות וכן התכתבויות אישיות. המנהלים אף נתנו לתובע הנחיות ברורות ואזהרות להימנע
26 ממעשים אלה, אך התובע הכחיש את המעשים שיוחסו לו.

27 על כן, מר בן וולך רצה לגשת לעמדת המחשב של התובע שנמצאת בחלל שיתופי במעבדה
28 ולבחון את מסך ה"ולוג" במחשב שלו כדי לבדוק אם התובע ביצע בדקות האחרונות עבירות
29 מחשב שכללו חדירה לתיבת הדוא"ל שלו ושל מנהלים אחרים או של לקוחות. בתגובה לכך,
30 התובע עזב את המשרד ונטל עמו את המחשב הנייד וציוד נוסף שכללו מידע סודי ורגיש של
31 החברה. מר בן וולך אף הודיע לתובע כי הוא ידווח על כך למשטרה (העתק ההתכתבות בין
32 הצדדים צורפה כנספח ד לתצהירו של מר תום וולך). הנתבעות סברו כי התובע פעל כך כדי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

להסוות את מעשיו הפסולים שכללו ביצוע עבירות מחשב, חדירה לפרטיות מנהליו והפרת נהלי החברה.

בחקירתו העיד מר תום וולך לעניין ההאשמות שהועלו כנגד התובע בדבר ריגול כי במשך תקופה היו כלפיו חשדות לעבירות מחשב. התובע קיבל התראות בהן ביקשו ממנו מנהלי החברה לא להיכנס למיילים שלהם (עמ' 37 ש' 22-25 לפרוטוקול הדיון). עוד העיד כי התקיימה ישיבת הנהלה ושמו של התובע עלה בתור מועמד לפיטורים כי הוא לא עמד במשימות התכנות (עמ' 38 ש' 1-3 לפרוטוקול הדיון). לשאלת ב"כ התובע אם הם חיפשו דרך לשלול מהתובע את האופציות העיד תום וולך כך: "לא העליתי בדעתי שיתכן מקרה שהוא לא יקבל את האופציות. מה שהוא עשה זה דבר חסר תקדים שמעולם לא נתקלתי בו בעשרים שנות קריירה שלי" (עמ' 38 ש' 4-6 לפרוטוקול הדיון). עוד העיד כך:

"ש. אני מפנה לת/18 ג' עמ' 9 – זה נראה לך בסיס נכון להאשמה של עובד בקריאת מיילים החשדות האלה? האם זה נראה לך שמנהל בכיר יאשים עובד בריגול בגלל שהוא מתנהג מוזר?

ת. לא אני ניהלתי את השיחה. לבן היתה אינטואיציה טובה. רומן אכן בלש והקליט לא בטוח שאינטרס החברה היה מול עיניו. יכולת לקרות אימיילים ונכונות לכך עוררו חשד מנהל הפתוח דרש מרומן להחליף את כותרות המילים של המערכת במספר מייצג או בתווים מייצגים. זה לא כתוב – את שאלת אותי שאלה. אני ממילא לא נשאל על דברים שאני אמרתי. רומן במשך תקופה ארוכה התמהמה ולא בצע המשימה. בצוע משימה זו היה שולל ממנו את היכולת לראות את כותרות המיילים. זו משימה פשוטה לתכנת מתחיל. מי שנכנסים לו לתיבת המייל יכול לראות את זה. החשש שלנו היה שהוא עושה את זה לא רק לנו אלא גם לחלק מהלקוחות. אין לנו יכולת להוכיח כי רומן בהברקה ובכישרון רב נמלט עם המחשב ופרמט אותו וכל העדויות היו במחשב הזה.

ש. תסכים אתי שכל חדירה למחשב של לקוחות מתועדת בלוגים של השרתים?

ת. אני לא מסכים. כמות המידע הסודי שרומן חשף היא עצומה וגרמה לנו נזק. אין לנו רצון להוסיף ולו בדל של מידע סודי נוסף". (עמ' 38 ש' 18-32 לפרוטוקול הדיון).

נוסף על כך, מר תום וולך העיד כי לתובע הייתה גישה לשרת "פוש" ולשרתים אחרים בהם היה יכול לראות את הנושא של המייל, אך כדי להיכנס למייל הוא היה צריך לגנוב את הסיסמה מתוך השרת. החשד היה שהוא גנב את הסיסמה ונכנס למייל (עמ' 39 ש' 6-11 לפרוטוקול הדיון). הוא העיד כי נדרשה רמה גבוהה של אמון בקרב העובדים, והמנהלים התרו לא להיכנס לחשבונות המייל. הם סברו כי התובע הפר את ההנחה, אך אין דרך להוכיח זאת כי הוא גם שיבש את החקירה (עמ' 39 ש' 12-17 לפרוטוקול הדיון).

מר הראל הצהיר כי התובע הגיע לעבוד בחברה בלי השכלה וללא ניסיון רב, אף על פי שהתובע הצהיר כי הוא עוסק בתחום התוכנה ובפיתוח והקמה של מערכות מורכבות החל מגיל 16 וכי יש לו מוניטין בתחום (סעיפים 6-7 לתצהירו). מר הראל הצהיר כי ניתנה לתובע הזדמנות תעסוקתית והרשאה לעבוד על מספר פרויקטים נוסף על עבודתו אצל הנתבעת 1, והוסכם על

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 כך במסגרת הסכם העבודה. שכרו של התובע היה סביר בהתאם לניסיונו וליכולותיו
2 המקצועיות באותו הזמן.

3
4 מר הראל הצהיר כי במהלך עבודתו של התובע מערכת ההרשאות לעובדים הייתה באחריותו
5 (של מר הראל), והתובע ניסה כל העת לקבל הרשאות שיקנו לו גישה לחומרים שלא נדרשו לו,
6 כמו קוד מקור של עובדים אחרים ואף מטריקות (סטטיסטיקות שימוש) של החברה שאינן
7 קשורות לעבודתו בצורה ישירה. מר הראל לא הסכים לתת לתובע גישה בלתי מוגבלת
8 למטריקות ולחלקים של קוד המקור. נוסף על כך, התובע נהג לבקש ממר הראל ומבעלי
9 תפקידים אחרים בחברה קוד מקור ומסמכים סודיים שקשורים ברכיבים שונים שפיתחו
10 עובדים אחרים בחברה. התובע טען לפניו כי הוא זקוק למסמכים ולקוד המקור כדי
11 להצליח בעבודתו. גם בחקירתו העיד מר הראל כי לתובע היה את כל מה שצריך כדי לתקן
12 את השרתים, אך הוא ניסה להשיג כל קוד אפשרי וכל מידע בחברה. זאת כדי להעתיק את כל
13 הקוד של החברה (עמ' 45 ש' 19-22 לפרוטוקול הדיון). עוד העיד מר הראל כי התרומה של
14 התובע לאפליקציית "בלומייל", שהיא אחד המוצרים המרכזיים של הנתבעת 1, הייתה
15 מינורית (עמ' 41 ש' 9-12 לפרוטוקול הדיון). הוא העיד כי הוא מצטער על כך שהעסיק את
16 התובע, מכיוון שהתובע גרם לו לכישלון רב בתקופת העסקתו שהוא נושא עד היום (עמ' 42
17 ש' 13-15 לפרוטוקול הדיון). עוד העיד כי השרתים היו מגובים וכך גם קוד המקור היה מגובה
18 (עמ' 44 ש' 4-5 לפרוטוקול הדיון).

19
20 מר תום וולך הצהיר כי מיד עם עזיבתו של התובע את משרדי החברה, החל מהשעה 16:45,
21 פנו אליו מנהלי החברה בניסיון לגרום לו להחזיר את הציוד והמידע הרגיש והסודי שנטל עמו.
22 אך התובע לא השיב לפניו מנהלי החברה. על כן, מר בן וולך שלח לתובע הודעה שלפיה:
23 **"...מטבע הדברים אינך ממשיך לעבוד בחברה ואתה מחויב למסור את כל החומר מיד ללא**
24 **דיחוי. הפרה של הסכם ההעסקה שאתה חתום עליו תגרור השלכות מרחיקות לכת. לגבי**
25 **הפריצה לחשבונות מיילים, זהו דבר פסול מיסודו ואסור על פי חוק שיטופל בנפרד. אם לא**
26 **תחזיר את המחשב מיד, נעביר לטיפול המשטרה שאחראית על אכיפת החוק"** (העתק
27 התכתבות צורף כנספח ה לתצהירו של מר תום וולך). עוד כתב מר בן וולך לתובע הודעה
28 שלפיה: **"ברחת עם הלפטופ והחומר של החברה, אתה מכניס את עצמך לצרות רציניות**
29 **ביותר וזה עניין פלילי. אני מפציר בך – החזר את המחשב וכל החומר של החברה מיד ללא**
30 **דיחוי. ממתניים לך במשרד"** (העתק התכתבות צורף כנספח ו-ז לתצהירו). התובע לא השיב
31 להודעות, ולמחרת הודיע שהוא חולה (העתק ההודעה צורפה כנספח ח לתצהירו). אחר כך
32 שלח התובע מכתב בו הודיע על התפטרותו (העתק המכתב צורף כנספח ט לתצהירו).

33 לאור כל האמור לעיל, הנתבעות סבורות כי התובע סיים את עבודתו תוך Termination for
34 cause – סיום העבודה בשל סיבה. זאת משום שעזב את משרדי החברה ונטל את המחשב
35 הנייד שכלל מידע סודי ללא רשות, ולא השיב לפניו החברה להחזירו. על כן, לטענת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

הנתבעות, הפר את הסכם העבודה, כאשר משמעות הסעיף בעניינו היא הפסקת ההסכם בשל סיבה/עילת הפרה, ואין זה משנה כלל אם העובד התפטר או פוטר – בנסיבות שהן - termination for cause. בכל מקרה התובע פוטר בהודעה בכתב (בהודעה שנשלחה לו מטעם מר בן וולך) עוד לפני שהוציא מכתב בעניין התפטרותו. החברה הודיעה לתובע כי בהתחשב בנסיבות היא מוותרת על התייצבותו של התובע בתקופת ההודעה המוקדמת – תקופה החלה בין או פוטר ובין אם התפטר (העתק המכתב צורף כנספח י"ד לתצהירו של מר תום וולך).

13. האם התובע סיים את העסקתו בשל סיבה – Termination for cause ועל כן אינו זכאי לאופציות?

מר תום וולך הצהיר כי הוא מנהל חברות הייטק בארץ ובחו"ל במשך כ-20 שנה, וכי הוא ביצע במסגרת תפקידו עשרות רבות של הענקות דומות של אופציות לעובדים. לדבריו, אף פעם לא נאלץ לשלול מעובד לשעבר אופציות ולא הפעיל סעיף של Termination for cause, אלא במקרה דנן של התובע שעקב ובלש אחרי עובדים ומנהלים, הכפיש את שמם הטוב, לא הסכים להחזיר את המחשב שלקח שכלל מידע סודי, גנב והעתיק חומר סודי ואישי של החברה ומנהליה, הפר את נהלי החברה והחוק, והסב נזקים לחברה. כמו כן, התובע שיבש חקירה בקשר לחשדות מבוססים לעבירות מחשב, וגנב חלק מקוד המקור וחלקי תכניות פיתוח. כאמור, מר תום וולך אף הגיש כנגד התובע תלונה במשטרה בעניין גניבה של מחשב, אך התלונה נסגרה. מר תום וולך סבור כי התובע העתיק ללא רשות את קוד המקור ומידע סודי נוסף ושומר אותו אצלו.

עוד הצהיר מר תום וולך כי בסבבי השקעה נדרשת חברת תוכנה המעוניינת לגייס כסף להצהיר כי לא ידוע לה על כך שקוד המקור שלה ותכניות הפיתוח נגנבו או נמצאו מחוץ לשליטתה. מאחר שהחברה לא יכלה להצהיר הצהרה כזו, שכן סברה כי קוד המקור ותכניות הפיתוח שמורים אצל התובע, נתקלה החברה בקושי לעניין משקיעים שהעדיפו לא לקחת סיכון מבחינתם. החשש של החברה הוא שלאחר שהמשקיעים ישקיעו בה יבחר התובע לפגוע בה ולפרסם את קוד המקור שלה ואת תכניות הפיתוח שלה ומידע סודי אחר. על כן, גניבת מידע סודי פוגעת בשווי של החברה באופן קשה.

מר תום וולך הצהיר כי אחת הטענות שעלתה כנגד התובע הייתה שהוא מסב נזק לחברה – בהכשלת גיוסי כוח אדם, בהטלת דופי במערכות החברה, במנהליו ובמייסדי החברה. טענה נוספת שעלתה כנגדו היא כי הוא פוגע בפרטיות ומתעסק בדברים שלא קשורים אליו בחברה. לפי תצהירו של מר תום וולך, בהתאם לסעיף ההגדרות בתכנית האופציות ובהתאם לחלופה i להסכם העבודה של התובע שקובע termination for cause, המונח cause משמעותו: העובד פועל בכוונה לפגוע בחברה, העובד מזייף רישומים או דיווחים, העובד מפר חובת אמון או דאגה כלפי החברה, העובד מפר הפרה מהותית את הסכם ההעסקה – הפרה שלא תוקנה, כל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 הפרה של נספח זכויות הקניין במידע, המצאות ואי תחרות וכן כל מעשה או מחדל העולה כדי
2 cause לפי הדין. במקרה של התובע עולות ההפרות הבאות: התובע פעל בכוונה לפגוע בחברה;
3 התובע שיקר לגבי היותו חולה; התובע הפר חובות אמון ודאגה לחברה; העובד פעל על מנת
4 לשבש הליכי בדיקה של החברה ושל המשטרה; התובע הפר הוראות של הממונים עליו
5 להישאר במקומו לטובת התרשמות ממעשיו במשרדי החברה; התובע הפר הוראות של
6 הממונים עליו להחזיר את המידע; התובע ניסה לסחוט את החברה – אופציות תמורת המידע
7 שגנב.

סירוב התובע להחזיר את הציוד שכלל מידע סודי

8
9 לאחר שהתובע נחשד בביצוע עבירות מחשב, הוא עזב את משרדי החברה ונטל עמו ציוד של
10 החברה שכלל את המחשב הנייד ובו קוד מקור תוכנה, חלקים מתכניות הפיתוח של החברה
11 ומידע סודי נוסף. התובע סירב להשיב את הציוד והמידע הסודי מיד עם הדרישה לכך. על כן,
12 לגרסת הנתבעות, הוא שיבש בדיקה פנימית וחקירה משטרתית.
13 אשר לחומר של החברה שהיה בציוד שהתובע לקח עמו ממשרדי החברה העיד התובע כי
14 מדובר היה בחומר הרגיל שיש על המחשב – "גיט" (מערכת לשמירת קוד) של קוד מקור.
15 בחומר היה כלול הקוד, וגם מסמכים, מיילים וצ'אטים. כן היו הקלטות שלו עם אנשים
16 אחרים (עמ' 7 ש' 23-28 לפרוטוקול הדיון). הוא העיד כי העתיק את כל החומר שהיה על
17 המחשב הנייד לדיסקים די וי די וכן לדיסק און קי (עמ' 8 ש' 3-5 לפרוטוקול הדיון). הוא העיד
18 כי יש לו עותקים של מסמכים שאותם הגיש (מיילים, שיחות ועוד), אך אין לו את קוד המקור.
19 לדבריו, חלק מהמסמכים הוא שמר גם באחסון ענן באופן מוצפן (עמ' 8 ש' 3-9 לפרוטוקול
20 הדיון). עוד העיד כי היה ברור לו שהמקרה הולך לתביעה ושיש סכסוך, ולכן הוא לא העתיק
21 את קוד המקור (עמ' 8 ש' 13-14 לפרוטוקול הדיון). לדבריו, מדובר היה במחשב האישי היחיד
22 שלו שהיו בו כל החומרים האישיים שלו שכללו גם תכתובות עם עורכי דין ודברים אישיים
23 בעניינים כלכליים ובריאותיים. המטרה שלו הייתה שלא יעשה בחומרים אלה שימוש על ידי
24 הנתבעות (עמ' 8 ש' 20-25 לפרוטוקול הדיון). התובע נשאל על ידי ב"כ הנתבעת מדוע העתיק
25 את כל החומר שהיה מצוי במחשב ולא עשה הפרדה בין המסמכים שלו ובין מה ששייך
26 לחברה, והשיב כי הוא רצה למחוק את כל החומר האישי שלו ולא הייתה לו דרך לדעת אם
27 מחק את כל המסמכים. לכן הוא העתיק את כל החומר שהיה במחשב והשאיר את המחשב
28 ריק (פירמט), ואז החזיר את החומר שהיה שייך לחברה (עמ' 8 ש' 26-29 לפרוטוקול הדיון).
29 אחר כך הוא הביא מחשב נוסף כדי להעתיק את החומר שהוא היה צריך למשפט שכלל שיחות
30 ומיילים (עמ' 9 ש' 5-8 לפרוטוקול הדיון). התובע העיד כי הוא מתייחס לכל המידע שהיה
31 ברשותו כמידע ששייך לחברה והשימוש היחיד שעשה בו היה כדי להגן על עצמו מטענות
32 הנתבעות (עמ' 12 ש' 24-28 לפרוטוקול הדיון).
33
34
35

גרסת הנתבעות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

מנגד, מר תום וולך הצהיר כי לאחר שהתובע עזב את משרדי החברה הוא ביקש ממנו להחזיר באופן מידי את המחשב ואת המידע הסודי שהיה בו. אך התובע לא עשה זאת, ואף ניהל משא ומתן בחוסר תום לב להחזרת המידע הסודי והציוד בכפוף לקבלת האופציות. כך ביום 27.7.15 שלח מר תום וולך הודעה לתובע בה ביקש ממנו להחזיר את המחשב ואת כלל הציוד (העתק ההודעה צורפה כנספח י' לתצהירו). התובע השיב שהוא חולה (העתק הודעה צורף כנספח י"א לתצהירו). לאחר כשעה שלח התובע הודעה נוספת בה הודיע כי ישיב את הציוד בהתאם לתנאי הסכם העבודה (העתק ההודעה צורף כנספח י"ב לתצהירו). בתגובה שאל מר תום וולך את התובע מדוע הוא לא עונה לטלפונים ושאל היכן הוא מתגורר כדי לשלוח שליח לאסוף את המחשב (העתק ההודעה צורף כנספח י"ג לתצהירו). התובע לא השיב על כך ולא מסר את מקום מגוריו. עוד הוסיף והצהיר מר תום וולך כי את אופן החדירה לתיבות הדוא"ל של העובדים והמנהלים בחברה שנטענו כנגד התובע, וכן את ביצוען של עבירות נוספות, לא ניתן לבדוק אלא מהמחשב ממנו בוצעה העבירה. לפיכך התובע "פירמט" את המחשב ומחק כל אפשרות שיחזור של ההיסטוריה שלו.

מר תום וולך הוסיף והצהיר כי ביום 28.7.15 שלח ב"כ התובע מכתב שלפיו התובע ישיב את קוד מקור התוכנה, המידע הסודי והציוד, רק כנגד חתימת נציג החברה המוסמך על מכתב מימוש האופציות (העתק המכתב צורף כנספח ט"ו לתצהירו).

ביום 2.8.15 השיב התובע את הציוד של החברה, ומר תום וולך העיד בעניין זה כך:

"ש. כשרומן החזיר את המחשב ב 2.8 כמו שאתה אומר בס' 88

לתצהירך אז אתם מגלים שחסרים חלקים מקוד המקור?

ת. אין לנו ידיעה מה היה על המחשב בזמן שהוא נגנב. אנחנו מעריכים שחלקים גדולים מאוד מקוד המקור של החברה היו על המחשב בתוכם חלקים שכתב רומן עצמו אבל בקוד רב מאוד שכתבו אחרים בחברה, מאמץ של אלפי שעות עבודה ועשרות שנות אדם, רומן הוא אחד העובדים היחידים שמכיוון שנהנה מאמונו קיבל גישה לחלקים גדולים של קוד המקור והגיע אלינו עם דרישות לכאורה לצורך עבודתו לגישה ולעוד ועוד קוד מקור ולרוע מזלנו הוא גנב כמות עצומה של קוד מקור. אני מכיר רק מקרה אחד כזה של גניבה מחברה NSO.

ש. אם זה נכון ומדובר בגניבה מדוע לא הגשת מיד דרישה לתפיסת כל החומרים אצל רומן כבר בזמן אמת באוגוסט 2015 ואתם בודקים את המחשב רק לאחר הגשת התביעה?

ת. מהרגע שרומן התבקש להמתין במקומו על מנת שנוכל לבדוק את המחשב לא חלפו 3 דקות שהוא נמלט מהחברה עם החומר הסודי. נסינו לקרוא לו לשוב למשרד. למחרת הגשתי תלונה במשטרה בשם החברה וציפיתי שהמשטרה תתפוס את המחשב ותחזיר לנו את החומר הסודי שלנו ותמצא את הדין ואת החקירה. הגשתי תלונה על גניבת מידע סודי שסווגה בטעות על ידי המשטרה כגניבת מחשב למזלו של רומן".

(עמ' 33 ש' 16-30 לפרוטוקול הדיון).

מר תום וולך העיד כי כל החומרים נגנבו מהמחשב. הוא שלח את המחשב למעבדה שגילתה שהמחשב פורמט בכלים מתקדמים כך שלא ניתן לשחזר. לדבריו, למעט התלונה במשטרה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 אין לו כלים נוספים להתחקות אחרי המידע שהיה במחשב (עמ' 34 ש' 10-17 לפרוטוקול
2 הדיון). עוד העיד כי רק הקוד שהתובע בחר לגבות באופן אקטיבי מגובה, אך ייתכן שיש מאות
3 שעות של עבודה שאינן מגובות (עמ' 34 ש' 23-25 לפרוטוקול הדיון). עוד העיד כי הנוהל
4 בחברות תוכנה לגבי קוד מקור הוא שתוכנה אמורה לגבות שרתים, אך במקרה של התובע
5 הם נתקלו בקשיים בצורת העבודה (עמ' 36 ש' 21-24 לפרוטוקול הדיון).

6
7 בסעיף 9 להסכם העבודה נקבע כי על העובד להשיב ציוד תוך 7 ימים, אך לפי תצהירו של מר
8 תום וולך מדובר במסגרת יחסים תקינים. לפי סעיף 10 לנספח C להסכם העבודה, במסגרת
9 סיום יחסי העבודה בין הצדדים על העובד להשיב את הציוד מיד עם דרישה. הנתבעות טענו
10 כי התובע הפר את הוראות סעיף 10 לנספח הקניין הרוחני להסכם העבודה, בכך שסירב
11 להשיב את הציוד והמידע הסודי של החברה מיד עם הדרישה לכך. התובע השיב את המחשב
12 ואת הציוד הנוסף רק ביום 2.8.15, לאחר ש"פירמט" את המחשב, מחק את כל המידע שהיה
13 עליו והחזיר מידע חלקי. מנגד, התובע העיד כי הנתבעות הן אלו שהפרו את ההסכם. לדבריו,
14 הוא מתייחס לכל המידע שנמצא ברשותו כמידע ששייך לנתבעות, כאשר השימוש היחידי
15 שעשה במידע הוא כדי להגן על עצמו מהטענות של הנתבעות (עמ' 12 ש' 24-28 לפרוטוקול
16 הדיון). אשר לנספח C, שלפיו העובד ימסור לחברה מיד עם דרישה את כל המסמכים
17 והחומרים שנמצאים ברשותו העיד התובע כי מדובר היה על מסירת המידע בהקדם. אך
18 בהסכם נכתב שהחובה גובר על הנספח וישנו סעיף ספציפי שאומר שצריך להחזיר את החומר
19 תוך שבעה ימים (עמ' 12 ש' 29-32 לפרוטוקול הדיון).

20
21 מר הראל הצהיר כי תחום אחריותו העיקרי של התובע היה רכיב ה"פוש" ורכיב אחר בשרת
22 שפיתוחם הופסק. הטעמים לכך היו: בשל העתקה ללא אישור של הקוד על ידי התובע וכי
23 הרכיבים לא ביצעו את תפקידם כנדרש. התובע עבד על הרכיבים במשך למעלה משנה, ועלות
24 החלפת הרכיבים שהתובע היה קשור אליהם עלתה לחברה במאות שעות של פיתוח. נוסף על
25 כך, פירמוט לא מורשה ומחיקת תוכן מחשב החברה שהוקצה לתובע גרמו לחברה לאבד
26 מאות שעות תכנות, מסמכים ומידע רב. מעבר לכך, שובשו הראיות המצביעות על עבירות
27 מחשב. כלומר, לא ניתן לבדוק אם התובע העתיק את קוד המקור, אם התובע חדר לחשבונות
28 דוא"ל של עובדים, מנהלים, צדדים שלישיים ועוד. לדבריו, הנוהל בחברות תוכנה הוא
29 שהחברה מקבלת לידיה ואף תופסת את המחשב שבבעלותה אשר הוקצה לעובד ומבצעת
30 חקירה פנימית. ככל שיש צורך בכך מעורבת גם משטרת ישראל. מר הראל הצהיר כי נהלי
31 החברה במקרה של סיום העסקה הם שהמחשב של החברה שהוקצה לעובד נשאר במשרד.
32 אם יש לעובד חומר פרטי על ציוד החברה, אדם מורשה לכך על ידי החברה נותן לו אותו.
33 מהאמור לעיל, ככל הפחות ניתן היה לעשות את הפעולה בנוכחות נציג של המעסיקה, על מנת
34 לבחון שנשמרות הזכויות של כל אחד מן הצדדים - אך לא כך פעל התובע.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 אנו מקבלים את גרסת הנתבעות שלפיהן התובע הפר את הנהלים של החברה ואת הסכם
2 עבודתו. התובע נדרש להשאיר את המחשב במקומו ולא להוציאו מהמשרד, אך התובע עזב
3 את המשרד ונטל עמו את המחשב הנייד שכלל מידע סודי. כאשר הוחזר המחשב לחברה הוא
4 פורמט בצורה שלא ניתן לשחזר את המידע. כל התוכן של המחשב הועתק למדיה חיצונית.
5 לא ניתן לדעת אם כל התוכן של המחשב אכן הוחזר למחשב עצמו לאחר הפרמוט. מר הראל
6 אף סבור כי ניתן להסיק מכך שהתובע גנב קוד של החברה ומסמכים סודיים אחרים. זאת על
7 רקע ההרשאות הרבות שדרש וחלקן אף ניתנו לו. כן כי ייתכן שהתובע השתמש בקוד המקור
8 של החברה בפרויקטים אחרים שעבד בהם.

10 אנו סבורים כי החשדות שהועלו כנגד התובע בעניין ביצוע עבירות מחשב לא הוכחו. כמו-כן,
11 הטענות המקצועיות שהועלו כנגד התובע לא הוכחו אף הן. ואולם, הוכח כי התובע פעל בניגוד
12 להוראות של מעסיקיו כפי שיפורט להלן. התובע עזב את המשרד ללא רשות, ולקח את הציוד
13 של החברה שכלל חומר סודי, ובין היתר את קוד המקור של החברה. הוא סירב להשיב את
14 הציוד מיד עם הדרישה לכך מטעם החברה. הוא פירמט את המחשב (מחק את כל תוכנו),
15 ולצורך כך העתיק את כל החומר שהיה במחשב של החברה למדיה חיצונית, והחזיר למחשב
16 חלק מהתוכן, לדבריו למעט פרטים אישיים. לאחר מכן התקין מחדש מערכת ההפעלה. ביום
17 2.8.15 החזיר התובע את המחשב וכלל הציוד שהיה ברשותו לחברה. ואולם, לא ניתן לדעת
18 מה היה במחשב קודם לכן (לפני הפירמוט) שכן לא ניתן לשחזר מידע זה, וכן לא ניתן לדעת
19 אילו חומרים השאיר התובע בידיו. לפי הסכם העבודה, לתובע היה אסור להעתיק או לשמור
20 אצלו העתק של קוד המקור של החברה ומסמכים סודיים נוספים שמהווים קניין רוחני שלה,
21 והיה עליו להשיב את הציוד מיד עם הדרישה לכך (סעיף 10 נספח להסכם העבודה). ואולם,
22 התובע פעל בניגוד להסכם העבודה. תוצאת ההפרות המתוארות לעיל היא ביטול הזכות של
23 העובד לרכוש אופציות או מניות בחברה (סעיף 9.5 לתוכנית האופציות). כאמור, בהסכם
24 העבודה, הזכות לרכוש אופציות מותנית בכך שלא יבצע התובע הפרות המנויות בסעיף 7
25 להסכם העסקתו. אנו מקבלים את גרסת הנתבעות שלפיה התובע הפר באופן מהותי את
26 הסכם העבודה ולכן הייתה סיבה לסיום ההעסקה בשל סיבה – Termination for cause.

27 מכאן שהתובע לא הוכיח את זכאותו לאופציות למניות כפי שהוא דורש בתביעתו ודין
28 התביעה להידחות.

14. התביעה שכנגד - האם התובע גרם לנזקים לנתבעות והאם הן זכאיות לפיצוי בשל כך?

31 מר תום וולך הצהיר כי התובע השיב את המחשב לחברה לאחר ש"פירמט" אותו באופן בלתי
32 הפיך ומחק ממנו כל מידע קודם, תוך שהוא מוחק את קוד המקור שעליו עבד במשך שנתיים,
33 וכמו כן חומר סודי הכולל מסמכים רבים, תכניות פיתוח סודיות ומידע רב נוסף. מחיקת תוכן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 המחשב גרמה לחברה לאבד מאות שעות תכנות, מסמכים ומידע רב נוסף, וכן שובשו הראיות
2 המצביעות על עבירות מחשב. לדבריו, אמנם לחברה היה גיבוי של חלק מהחומרים, אך לא
3 היה לה גיבוי לקוד המקור האחרון שאותו פיתח התובע ולכל קוד מקור אחר שבחר שלא
4 לגבות. כן, משום שהתובע לא ערך חפיפה למחליפו, נאלצה החברה להשקיע משאבים נוספים
5 בלימוד קוד המקור שעליו היה אחראי התובע. בסופו של דבר, החברה נאלצה לזנוח את
6 המשך פיתוח רכיבי התוכנה שהתובע היה מעורב בפיתוחם ואת קוד המקור שכתב. הדבר
7 גרם לחברה לנזקים ניכרים ולעיכובים בלוחות הזמנים של תהליך הפיתוח.

8
9 נוסף על כך, מר תום וולך הצהיר כי התובע העתיק את תוכן המחשב של החברה למחשב או
10 לאמצעי אחסון אחר ועדיין מחזיק בניגוד להסכם העבודה חלקים ניכרים מהקוד ומהחומר
11 הסודי של החברה והדבר מהווה הפרה של קניינה הרוחני של החברה. לפי תצהירו של מר
12 תום וולך, באמצעות הקוד והחומר הסודי ניתן להקים חברה מתחרה לתובעת, שכן עלות
13 הפיתוח של החומר הסודי הייתה ניכרת ועשויה להיות בעלת שווי כסף רב בשוק. ייתכן כי
14 חומר זה אף שימש את התובע בפרויקטים אחרים שבהם עבד.

15
16 אשר לפירוט הנזקים הכספיים הצהיר מר תום וולך כי עלות העסקתו של התובע, בסך
17 255,000 ₪, ירדה לטמיון שכן הוא כתב קוד שלא ניתן לתחזק והחברה הייתה חייבת להפסיק
18 לפתחו. כמו כן, לחברה נגרם נזק בשל החלפת הקוד. כן, כאמור, התובע סירב לבצע חפיפה
19 למחליפו בתפקידו ולכן נאלצה החברה להשקיע משאבים נוספים בלימוד תפקידו והקוד
20 שעליו היה אחראי ונגרם לה נזק. כן התובע הפר את חוק זכויות יוצרים וחוק עוולות
21 מסחריות והנתבעות זכאיות לפיצוי ללא הוכחת נזק. נוסף על כך, התובע עוול בעוולת רשלנות
22 ובעוולת הפרת חובה חקוקה, וכן הפר את חובותיו החוזיות כלפיהן לפי הסכם העבודה (סכום
23 התביעה: 480,000 ₪). יתרה מכך, הנתבעות עתרו גם לקבלת צווים ובין היתר לקבלת צו
24 שיחייב את התובע שלא לעשות שימוש במידע שבחזקתו או בשליטתו.

25
26 גם מר הראל הצהיר כי התובע עבד על הרכיבים נשוא התביעה במשך למעלה משנה, וכי עלות
27 החלפת הרכיבים הללו עלתה לחברה במאות שעות של פיתוח. כמו כן, "פירמוט" לא מורשה
28 ומחיקת תוכן מחשב החברה שהוקצה לתובע גרמו לחברה לאבד מאות שעות תכנות,
29 מסמכים ומידע רב נוסף, וכן שובשו הראיות שהצביעו לכאורה על עבירות מחשב. מאחר
30 שצוות של מספר אנשים עבדו על תיקון הנזקים שגרם התובע החל ממועד עזיבתו ובמשך
31 כשנה וחצי (ולכן לא עבדו על דברים אחרים ונגרם נזק נוסף לחברה), העריך מר הראל את
32 מספר שעות העבודה שבזבזו בגלל התובע בעלות כל זמן העסקתו בחברה, שירד לטמיון עקב
33 כתיבת הקוד ועלויות החלפת הקוד. לפי תצהירו, הוא סבור שניתן להסיק שהתובע גנב חלק
34 מהקוד של החברה, לרבות קוד שלא פיתח בעצמו ומסמכים סודיים רבים. זאת על רקע

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

1 ההרשאות הרבות שדרש במהלך עבודתו. לדבריו, אף לא ניתן לשלול מצב בו השתמש התובע
2 בקוד המקור של החברה לצורך עבודה בפרויקטים אחרים.

3
4 מנגד, מר ברון הצהיר כי הקוד היה בידי הנתבעות כל הזמן, וכי הוא לא לקח מהן דבר.
5 לדבריו, לא היה מצב בו הנתבעות נותרו ללא קוד מלא בשרתים שלהן. הוא הצהיר כי אכן
6 ביצע הליך "פירמוט" של המחשב, וזאת כדי למחוק מסמכים אישיים שלו שהיו על המחשב.
7 אך לפני ה"פירמוט" של המחשב הוא העתיק את כל המסמכים שלא היו מגובים באופן קבוע
8 למדיה חיצונית, ולאחר ש"הפירמוט" הושלם, החזיר למחשב את כל החומר שקשור לחברה,
9 כאשר רק החומר האישי שלו לא הוחזר למחשב. עוד הצהיר כי כבר מספר חודשים קודם לכן
10 הודיע לאחראי בחברה, מר איתן אביסרור (שלא זומן להעיד לפנינו), שהוא הולך "לפרמט"
11 את המחשב בעתיד, ואף קיבל לשם כך עותק של מערכת ההפעלה להתקנה מחדש. מדיניות
12 החברה היא שכל אחד אחראי על ה"פירמוט" של המחשב שלו. התנהלות זו היא לגיטימית
13 ואיננה חורגת מכללי שמירת המידע בחברה, ולכן לא גרמה לנתבעות כל נזק.

14
15 מר ברון הוסיף והצהיר כי כל החומר השייך לחברות, שהיה במחשב שלו, היה כל העת
16 בחזקתן של החברות, שכן חומר זה היה מצוי כל העת גם על השרת, למעט מסמכים שלא גובו
17 ונמסרו יחד עם המחשב שהוחזר. עוד הצהיר כי למחרת היום שעזב הודיע באמצעות בא כוחו
18 כי ישיב את מחשב ואת שני הטלפונים בהתאם להוראות הסכם העבודה וכך היה שכן השיב
19 את הציוד לאחר כשבוע.

20
21 אשר לטענות התובעות שכנגד כי הוא הפר את זכויותיהן הקנייניות, הצהיר מר ברון כי
22 החשדות של החברות הם חשדות לא מבוססים ואין ראיות לכך. כל טענות החברות לגבי
23 החשש לעבירות מחשב ולגבי נטילת הקוד לצרכי פגיעה לכאורה בחברה הן טענות חסרות
24 בסיס. הוא הצהיר כי לא הייתה לו כל כוונה לעשות שימוש בחומר הסודי של החברות בניגוד
25 להסכם ההעסקה בין הצדדים. כן, הוא חזר והצהיר כי לא הייתה לו כל אפשרות לשבש את
26 הקוד כיוון שקוד המקור היה מגובה במערכת המרכזית, וכל הבדל בקוד שהופיע במחשב
27 כלשהו, מיד היה מתבטל כסותר את הקוד במערכת המרכזית.

28
29 כך גם הצהיר מר שסטקוב, שלפי תצהירו במהלך עבודתו כל קוד המקור של השרתים שהיה
30 בחברה היה שמור במערכות ניהול. שרתים אלה היו מגובים ומעודכנים על ידי חברה חיצונית.
31 כל שינוי בקוד היה נדרש ל"פריסה" בשרתים בענן והיה טכנית חייב לעבור במערכות אלו
32 ולכן הופיע בגיבוי. במהלך עבודתו נגע גם בקוד של השרתים וראה שם את הקוד של התובע.
33 עוד הצהיר כי מתחילת עבודתו בחודש אוגוסט 2015 לא היה עד לאף שרת שהקוד שלו היה
34 חסר או לתקלה עקב עזיבתו של התובע בשבועות קודם לכן. למיטב ידיעתו כל השרתים
35 המשיכו לעבוד כרגיל. מנגד, מר תום וולך העיד כי הדבר לא נכון שכן למר שסטקוב הייתה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

גישת לקוד הפריסה, ולא לקוד המקור, שמהווה חלק קטן מקוד המקור. לדבריו, שינוי בקוד המקור לא היה מגובה אוטומטית לשרתים (עמ' 35 ש' 5-1 לפרוטוקול הדיון).

אשר לטענת החברות בה הן הפנו למסמך המציג כי חסרים כלי הפיתוח שהיו מותקנים על גבי מחשב וכך גם תוכנת אקסל, הצהיר התובע כי המידע הרגיש והחשוב הוחזר במלואו למחשב, ואת הכלים החסרים ניתן להוריד בחינם והקוד להתקנתם מצוי בידי החברות. התובע חזר והצהיר כי המחשב אכן עבר פרמוט אך לאחר מכן הוחזרו אליו מהגיבוי כל המסמכים הקשורים לחברות. בנוגע לטענת החברות כי התובע סירב לבצע חפיפה למחליף שלו, טען התובע כי החברות גירשו אותו מעבודתו והעלו כנגדו האשמות שווא ושללו ממנו את זכותו לאופציות. נוכח ההתנהלות מצדן של החברות הוא לא ביצע את החפיפה. התובע חזר והצהיר כי החומר שהיה מצוי בידי קשור רק לצורך ההליך המשפטי, ועל מנת להוכיח את טענתו כי הוא זכאי לאופציות ששווין רב שכן התוכנה הייתה מפעל חייו. התובע הצהיר כי לא הקים חברה מתחרה ולא עשה כל שימוש במידע שנמצא ברשותו, למעט לצורך ההליך המשפטי.

גזל סוד מסחרי

יש לבחון אם התובעות שכנגד הוכיחו גזל כלשהו של סוד מסחרי המצדיק את חיוב הנתבע שכנגד בפיצוי ללא הוכחת נזק.

על פי הפסיקה, הנטל מוטל על המעסיק להוכיח את קיומו של "סוד מסחרי", המוגדר בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות כמידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים שאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, ושסודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור עליה (בר"ע 61084-05-18 דניאלי נ' י.שבי שיווק מזון, 6.6.18).

סעיף 6 לחוק עוולות מסחריות בעניין "גזל סוד מסחרי" קובע:

"(א) לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר.

(ב) סוד מסחרי הוא אחד מאלה:

- (1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים, או שימוש בסוד על ידי הנוטל; לענין זה אין נפקא מינה אם הסוד ניטל מבעליו או מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו;
- (2) שימוש בסוד מסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש הוא בניגוד לחיוב חוזי או לחובת אמון, המוטלים על המשתמש כלפי בעל הסוד;
- (3) קבלת סוד מסחרי או שימוש בו ללא הסכמת בעליו, כאשר המקבל או המשתמש יודע או שהדבר גלוי על פניו, בעת הקבלה או השימוש, כי הסוד הועבר אליו באופן האסור על פי פסקאות (1) או (2), או כי הסוד הועבר אל אדם אחר כלשהו באופן אסור כאמור לפני שהגיע אליו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

בפסיקה נקבע לעניין סוד מסחרי כי :

"סוד מסחרי" אינו מילת קסם. על מעסיק הטוען לקיומו של סוד מסחרי להוכיח את קיומו. היינו עליו לתאר ולפרט מהו הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית על קיומו של סוד...אלא יש להצביע לדוגמא על תוכנה, פורמולה, נוסחה מסוימת, רשימת לקוחות מסוימת, תהליך מסוים וכו'. במסגרת הוכחת הסוד המסחרי על המעסיק הקודם להוכיח גם את היקפו ואת הזמן שעליו להיוותר בגדר "סוד". יתרה מזו, על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר ב"סוד" וכי הוא נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת הסוד המסחרי, כגון חשיפתו בפני עובדים הזקוקים לו לצורך עבודתם ואי חשיפתו לעובדים אחרים או שמירת החומר במקום מוגן".
(ע"ע 164/99 דן פרומר וצ'ק פוינט טכנולוגיות תוכנה בע"מ נ' רדגארד בע"מ, פד"ע לד 294 (1999)).

אנו מקבלים את טענת התובעות שכנגד כי הקוד הסודי שלהן אכן היה במועדים שלעניין בגדר סוד מסחרי, שכן הקוד הסודי הוא מידע המעניק יתרון מסחרי לבעליו, דהיינו מידע סודי ולא נגיש לציבור כמו גם מידע שיצירתו כרוכה בהשקעת מאמץ, זמן וממון.
התובעות שכנגד לא הביאו ראיות ממשיות בדבר שימוש שעשה מר ברון בקוד הסודי, מעבר לעצם היותו מצוי ברשותו. עצם החזקת המידע והקוד הסודי, כשלעצמה, אינה יכולה להעיד על שימוש שלא כדין שנעשה בו. ואולם, הוכח כי מר ברון נטל את המחשב בו היה הקוד הסודי ללא הסכמת החברה. על כן, הוכח שמר ברון גזל סוד מסחרי והפר את הוראות חוק עוולות מסחריות, משלא נקט באמצעי הזהירות הנדרשים (כגון העתקת חומר מהמחשב תוך פיקוח של צד ג', או אחרים).

מכאן שעל מר ברון לפצות את התובעות שכנגד בפיצויים ללא הוכחת נזק לפי סעיף 13(א) לחוק עוולות מסחריות. בהתחשב בכך שלא הוכח בוודאות אם היה אצל התובעות שכנגד קוד מקור, או שפעלו ברשלנות משלא דאגו לגיבוי, אנו פוסקים סכום נמוך, בסך 20,000 ₪.

סעדים נוספים

התובעות שכנגד טענו בתביעתן לעוולות לפי חוק זכות יוצרים, וחוק המחשבים, התשנ"ה-1995. לפי סעיף 24(א)(1) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, בית הדין האזורי לעבודה מוסמך לדון בתביעה בין עובד למעסיק, אך לא בכל תביעה ביניהם, אלא רק בתביעה שעילתה ביחסי עובד-מעסיק, ושעילתה אינה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. סעיף 24(א)(ב1) לחוק בכל זאת מסמך את בית הדין בעניין תובענה שעילתה בכמה סעיפים של פקודת הנזיקין [נוסח חדש], ובלבד שמדובר בעילה שבקשר לסכסוך עבודה. עילות תביעה אלו אינן בסמכותו של בית דין זה, ועל כן הדיון בהן – בפורום זה - מתייתר.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 39590-01-16

דין שאר הטענות של התובעות שכנגד להידחות. לעניין טענתן בדבר אי ביצוע חפיפה של מר
ברון למחליפו, לא הוכח לפנינו כי הוא נדרש לבצע חפיפה. החברה ויתרה על עבודתו של מר
ברון בתקופת ההודעה המוקדמת ולא הוכיחה כי הוא נדרש לבצע חפיפה למחליפו לאחר מכן.
אשר להפרת חובותיו החוזיות של מר ברון כלפי החברות לפי הסכם העבודה, נראה שהתובע
אכן הפר את חובותיו במעשיו. ואולם, התובעות שכנגד לא הוכיחו את גובה הנזק שנגרם להן
בשל מעשיו אלו של מר ברון. על כן, ניתן לראות בעצם דחיית תביעתו של התובע, מעין פיצוי
לנתבעות בדמות שווי האופציות שהוא היה זכאי להן, אך לא קיבל אותן בשל סיום הסכם
העבודה בשל סיבה.

כמו כן, התובעות שכנגד ביקשו ליתן צו עשה שלפיו התובע יתחייב לפני בית הדין שלא לעשות
כל שימוש בכל מידע של הנתבעות, שכולל את קוד המקור או חלקים ממנו או מידע סודי אחר
אם הוא נמצא בחזקתו או בשליטתו. ואולם, נראה שנוכח הזמן שחלף הסעד הזה כבר אינו
רלוונטי.

15. לסיכום

התביעה של התובע נדחת.
התובע ישלם לנתבעות פיצוי בלא הוכחת נזק בסך 20,000 ₪ לפי סעיף 13(א) לחוק עוולות
מסחריות. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית אם לא ישולם תוך 30 ימים מיום המצאת
פסק הדין.

התובע ישלם לנתבעות הוצאות בסך 10,000 ₪.

16. צדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלתו.

ניתן היום, 13 אוגוסט 2020, כ"ג אב תש"פ, בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

גב' ברקת שני,
נציגת ציבור מעסיקים

עידית איצקוביץ, שופטת בכירה
אב"ד

מר זניאל רביץ,
נציג ציבור עובדים